

ဝိညာဏ် ယုတ္တံ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ပေါ်လာ ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်

ပစ္စုပ္ပန်တမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ

www.ariyathitsa.eu.pn

ကိုယ်က ယူထားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်မှသာ
(ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ၁၅-၂-၂၀၀၅ - ခုနှစ်တွင် ဟောကြားသည်)

ကျုပ်တို့ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ ကျုပ်တို့ဘုရားကနေပြီး သကာလ အရိယသစ္စာတရားလေးပါးကို ဟောခဲ့ပါတယ်ဗျ။ အဲဒီ အရိယသစ္စာ တရားလေးပါးကလွတ်တဲ့ ကျုပ်တို့ မြတ်စွာဘုရားပြောတဲ့ တရားဆိုတာ မရှိပါဘူး။ မြတ်စွာဘုရားပြောတဲ့ စကားတွေဟာ လေးဆယ့်ငါးဝါကာလပတ်လုံး တရားဓမ္မအဖြစ်နဲ့ ဟောကြားခဲ့တာတွေ အများကြီး။ ဘယ်လောက် တရားတွေများနေနေ အရိယသစ္စာလေးပါး ခွင်ထဲကနေပြီးတော့ လွှတ်ပြီးသကာလ လွတ်နေတဲ့ဟာရယ်လို့ မရှိဘူးပြောရမှာပါ။ အဲ့တော့ အရိယသစ္စာတရားလေးပါးကို ကျုပ်တို့ မြတ်စွာဘုရားပြောတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။

သစ္စာကို ဒီလိုခေါ်မယ်

အဲဒီအရိယသစ္စာလေးပါးမှာလည်း ဒုက္ခဆိုတဲ့ အရိယသစ္စာ၊ သမုဒယဆိုတဲ့ အရိယသစ္စာ၊ နိရောဓဆိုတဲ့ အရိယသစ္စာ၊ မဂ္ဂဆိုတဲ့ အရိယသစ္စာ၊ ဒီအရိယသစ္စာတရားလေးပါးကို သောသောညံ့အောင်ပြောသံကြားရဖူးမှာပါ။ အဲကြားတဲ့အခါမှာတော့ ခုနတုန်းက ရွတ်ပြသလို ရွတ်ပြသလိုတော့ ဟုတ်ကောင်းမှဟုတ်မယ်။ ဒုက္ခဆိုတဲ့ အရိယသစ္စာ၊ ဒုက္ခအရိယသစ္စာ။ သမုဒယဆိုတဲ့ အရိယသစ္စာကိုတော့ သမုဒယ အရိယသစ္စာ။ နိရောဓဆိုတဲ့ အရိယသစ္စာကိုတော့ နိရောဓ အရိယသစ္စာ။ မဂ္ဂဆိုတဲ့ အရိယသစ္စာကိုတော့ မဂ္ဂ အရိယသစ္စာ။ ဒုက္ခအရိယသစ္စာ။ သမုဒယ အရိယသစ္စာ။ နိရောဓ အရိယ

သစ္စာ။ မဂ္ဂအရိယသစ္စာလို့တော့ အဲ့ဒီလို ကြားမိဘူးတောင်မှ ကြားမိကြမှာပါ။ ကြားမိကြမှာကတော့ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာလို့ ကြားမိကြမှာပါ။ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ ဒုက္ခအရိယသစ္စာနဲ့ ဘာထူးလည်း။ သမုဒယသစ္စာနဲ့ သမုဒယအရိယသစ္စာနဲ့ ဘာထူးလည်း။ နိရောဓသစ္စာနဲ့ နိရောဓအရိယသစ္စာနဲ့ ဘာထူးလည်း။ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂအရိယသစ္စာနဲ့ ဘာထူးလည်းမေးရင် တကယ်တော့ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ မဂ္ဂတွေကို သိတယ်လို့ဆိုပေမယ့် အရိယာဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခ၊ အရိယာကိုအဖြစ်ကိုရောက်စေတဲ့ သမုဒယ၊ အရိယာအဖြစ်ကို ရောက်စေတဲ့ နိရောဓ၊ အရိယာအဖြစ်ကိုရောက်စေတဲ့ မဂ္ဂ ဒါတော့ မသိကြပါဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမှာပါပဲ။

မသိကြဘူးဆိုတာ တစ်ယောက်တစ်လေ မသိတာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ တစ်သာသနာတော်လုံးမသိကြဘူးလို့ ဒီလို ပြောရမှာပါ။ ဘယ်ဆရာတော်နဲ့ ဘယ်သမားတော်ကြီးဖြစ်လည်း အဲ့ဒီဒုက္ခအရိယသစ္စာ၊ သမုဒယအရိယသစ္စာ၊ နိရောဓအရိယသစ္စာ၊ မဂ္ဂအရိယသစ္စာ မသိကြပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ မသိသလဲလို့မေးလို့ရှိရင် **သူတို့က အရိယသစ္စာသိတာမဟုတ်ဘဲနဲ့ ပရမတ္ထသစ္စာတွေဘဲ သိနေ ကြလို့။** ဒုက္ခပရမတ္ထသစ္စာ၊ သမုဒယပရမတ္ထသစ္စာ၊ နိရောဓပရမတ္ထသစ္စာ၊ မဂ္ဂပရမတ္ထသစ္စာလို့ ပရမတ္ထသစ္စာတွေသိနေတာဗျ။

ကဲ-ပရမတ္ထသစ္စာက အရိယသစ္စာလားလို့ မေးရင် ပရမတ္ထသစ္စာက အရိယသစ္စာ မဟုတ်ပါဘူးဗျ။ ပရမတ္ထသစ္စာက အရိယသစ္စာမဟုတ်ပေမယ့် အဲ့ဒီပရမတ္ထသစ္စာသိခြင်းသည်ပင်လျှင် အရိယသစ္စာသိခြင်းပါပဲ။ အဲ့ဒီလိုဖြစ်နေတယ်။ အဲ့ဒီလိုဖြစ်နေတဲ့ အခါကျတော့ ဒုက္ခပရမတ္ထသစ္စာကို သိကြပါတယ်။ တော်တော်များများ သိကြပါတယ်။ အထူအားဖြင့် ပရိယတ်လို့ဆိုရင် ဘုန်းကြီးတိုင်း သိသလိုလို ပြောရမှာပဲ။ ဒကာဒကာမတွေလည်း တော်တော်များ

သိကြ ပါတယ်။ ပရိပတ်လို့လည်း အရိယဆိုတာ ပရိပတ်နဲ့လည်း သိပ်ကွာတာ မဟုတ်တော့ ပရိပတ်လို့လည်း သိကြပါတယ်လို့ ဒီလို လည်းသိကြပါတယ်။

ဒုက္ခပရမတ္ထသစ္စာကို ပြောတာပါနော်။ ငြီးငွေ့မှာပေါ့နော်။ ငြီးငွေ့တဲ့အဆင့်ထိ သိတဲ့သူတော့ နည်းတော့ နည်းမှာပေါ့နော်။ ဒါပေမယ့် တချို့လည်းသိကြပါတယ်။ ပရမတ္ထသစ္စာ သိကြတဲ့ အတွက် ဒါကိုတောင် ငြီးငွေ့တယ်။ ဒုက္ခပရမတ္ထသစ္စာကို ငြီးငွေ့တဲ့ အခါကျတော့ အဲ့ဒီဒုက္ခပရမတ်ကို မရချင်ဘူး။ အဲ့ဒီဒုက္ခပရမတ် မျိုးဖြစ်မှာကို စိုးရိမ်တယ်။ လောကီစိတ်၊ ဧကသီတိ လောဘ ကျပ်တဲ့ စေတသိက်က ဧကပညာသ၊ ရုပ်က အဋ္ဌဝီသလို့ဆိုတော့ ရုပ်လည်း ပါတယ်။ နာမ်လည်းပါတယ်။ ဒုက္ခဖြစ်တဲ့ ပရမတ္ထသစ္စာတွေကို ရှုလိုက်တာဟာ ဒုက္ခဖြစ်တဲ့ ပရမတ္ထသစ္စာတွေကို ငြီးငွေ့ပျင်းမုန်းတယ် လို့ဆိုတဲ့ သမုဒယက္ခာကြသွားတဲ့အတွက် အဲ့ဒီ ဒုက္ခပရမတ္ထသစ္စာ ဖြစ်လို့မရတော့တဲ့အတွက် ဒုက္ခပရမတ္ထသစ္စာတို့ရဲ့ နိရောဓကို ရောက်တယ်။

အဲ့ဒီလို နိရောဓရောက်တော့ ဘာဖြစ်သလဲလို့ဆိုတော့ ရုပ်လည်းမရှိဘူး။ နာမ်လည်း မရှိဘူး။ ရုပ်ဒြပ်တို့၊ နာမ်ဒြပ်တို့ မရှိတော့ ရင်ဘာရှိလဲလို့ဆိုတော့ အဲ့ဒီရုပ်ဒြပ်တွေ၊ နာမ်ဒြပ်တွေဖြစ်သွားတဲ့ နေရာ ပဲရှိတော့တာပေါ့။ နေရာဆိုတာက ပါဠိလိုဆိုရင်တော့ **အာကာသ**ပါပဲ။ မြန်မာလိုဆိုရင် လဟာပြင်ပါပဲ။ လဟာပြင်ပဲကျန်တာပေါ့။ ဗလာပဲ ကျန်တယ်။ ဘာမှမရှိဘူး။ အဲ့တော့ ဘာဖြစ်တုန်းဆိုတော့ ဒုက္ခပရမတ္ထ သစ္စာကိုသိရင် သမုဒယက္ခာမယ်လို့ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒုက္ခပရမတ်မှာ ထားတဲ့ သမုဒယတော့ ကွာတာပဲ။ ကွာတဲ့အတွက် နိရောဓ ဖြစ်မယ် လို့ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒုက္ခပရမတ်တွေရဲ့ နိရောဓပရမတ်တော့ ဖြစ်တာ ပေါ့။ ဒုက္ခတွေရဲ့ နိရောဓပရမတ်ဖြစ်တဲ့အခါကြတော့ ဘာဖြစ်တုန်း

လို့ဆိုရင်တော့ လဟာပြင်ဖြစ်တယ်။ ဒီလူ လဟာပြင်ထဲနေရမှာပေါ့
လို့။ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။

ဟာ-တို့လိုချင်တာ လဟာပြင်မှမဟုတ်ဘဲ။ လဟာပြင်က
လွတ်မြောက်တာလား။ ဟာ-လဟာပြင်ဟာ လွတ်မြောက်တာမဟုတ်
ဘူး။ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ လဟာပြင်ဟာလွတ်မြောက်တာမဟုတ်ဘူး
လို့ဆိုလို့ရှိရင် ဟာ-တို့က လဟာပြင်ပဲရလို့ ဘယ်ကိုက်မှာတုန်းလို့။
ဟော-ဒီလိုမျိုးလိုပြောရမှာပါဗျာ။ ဒါပေမယ့်လို့လည်းပဲ ဒုက္ခသစ္စာ
သိတဲ့သူက ဒုက္ခပရမတ္ထပဲ သိတယ်။ သမုဒယသစ္စာသိတဲ့သူက သမု
ဒယပရမတ္ထသစ္စာကိုပဲသိတယ်။ နိရောဓသစ္စာသိတဲ့သူက နိရောဓ
ပရမတ္ထသစ္စာကိုပဲ သိတာတယ်။ မဂ္ဂသစ္စာသိတဲ့သူက မဂ္ဂပရမတ္ထ
သစ္စာပဲ သိတာပဲ။

အဲတော့ ပရမတ္ထသစ္စာတွေသိတဲ့အခါကျတော့ အဲ့ဒီပရ
မတ္ထသစ္စာတွေ သိခြင်းကြောင့် ဒီသစ္စာတွေသိတဲ့အတွက် လွတ်လပ်
ကရောလားလို့ဆိုရင် မလွတ်လပ်ဘူးဗျ။ ဒီလူတွေ လဟာပြင်ပဲရောက်
မယ်။ သူတို့ ဒါ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဟိုဒင်းလိုတော့ လွတ်လပ်တာ
ပေါ့လေ။ ရှေးအခါက မန္တလေးမှာ ဆရာဦးရန်ကုန်ဆိုတာ ရှိတယ်လို့
ကြားတယ်။ ဆရာဦးရန်ကုန်ကလည်း နည်းနည်းပညာကတတ်တော့
ရွတ်သွပ်သွပ်နဲ့တူတယ်။ သူကမြို့ထဲ ဆွမ်းခံသွားတယ်တဲ့။ ဆွမ်းခံသွား
ရင်းနဲ့ ကုဋီတက်ချင်တယ်ဆိုတော့ ကုဋီတက်ချင်တော့ ကျောင်းထိ
လည်း မပြန်နိုင်တော့ မြို့ထဲဆိုတော့လည်း လမ်းဘေးသွားမယ်ဆိုရင်
လည်း လူသူတွေကလည်း လမ်းမှာသွားလာနေကြတာဆိုတော့ ရှက်
စရာကြီးပေါ့ အဲဒီတော့ဘာလုပ်တုန်းဆိုတော့ သပိတ်ကြီးကို ခေါင်း
ဆောင်းပြီးတော့ မျက်နှာကို သပိတ်ကြီးနဲ့အုပ်ပြီး သကာလ အိမ်သာ
တက်လိုက်တယ်တဲ့။

နောက်ဖေးသွားလိုက်တယ်ပေါ့။ ဟာ-ကိုယ်တော်ဟာ

ရှက်စရာကြီးလို့။ ဘေးကဘုန်းကြီးတွေက ပြောတဲ့အခါကျတော့ ဟာ-
မျက်နှာကရှက်တာပါကွာလို့။ ငါမျက်နှာသပိတ်နဲ့ဖုန်းထားပြီး ဖြစ်
တဲ့အတွက် မရှက်တော့ဘူး။ တကယ်ကတော့ မျက်နှာဖုန်းထားပေ
မယ့် မရှက်ဘူးလို့ဆိုပေမယ့်လည်း သူကသာ သူများမမြင်ရတာ
သူများတတွေကသူ့ ဒီလိုမျိုးတွေ ချီးထိုင်ပါနေတာ မြင်ရတာဆိုတော့
ဒါကတော့ စက်ဆုတ်စရာပါပဲလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ အဲဒီလိုမျိုးလိုပဲ
အဲဒီ ခုနကတုန်းက ရုပ်နာမ်ဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကို ရှုလို့ ရုပ်နာမ် ဒုက္ခ
သစ္စာတွေရဲ့ ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ သူကမလိုလားတော့ဘဲနဲ့ မုန်းသွားတာ
ကြောင့် အဲဒီရုပ်နာမ် ဒုက္ခသစ္စာတွေ မဖြစ်တော့တဲ့ နိရောဓကို သူ
ဆိုက်တယ်တာပြောရတာ သူကဖြင့် လဟာပြင်ဆိုက်တာပဲ။ ရုပ်နာမ်မှ
မရှိဘူးဆိုရင် ရုပ်လည်းမရှိဘူး။ နာမ်လည်း မရှိဘူးဆိုရင် ဘာမှမရှိ
တာလေ။ ဘာမှမရှိဘူးလို့ဆိုရင် ဗမာလိုဆိုရင် လဟာပြင်ပဲပေါ့။ အဲဒီ
လဟာပြင်ရောက်လို့မို့လို့ သူကတော့ လွတ်လပ်နေပြီလို့ထင်တယ်။
လွတ်လပ်နေပြီလို့ထင်ပေမယ့်လို့ သူကကိုးယိုကားယားဖြစ်မှာပါပဲ။

တကယ်ကတော့ သူကသာ သူများကို မမြင်ပေမယ့်လို့
သူ့လုပ်ချက်ကတော့ ဟိုသူတွေနဲ့ငြိ၊ ဒီသူတွေနဲ့ထိဆိုပြီးတော့ ဘယ်လို
လုပ်လွတ်လပ်မှာလဲ ပြောရမှာပေါ့။ အဲဒါတွေကြောင့်မို့လို့ ဒီဒုက္ခ
အရိယသစ္စာကို မသိတဲ့သူ။ သမုဒယအရိယသစ္စာကို မပယ်တဲ့သူ။
နိရောဓအရိယသစ္စာကို မဆိုက်တဲ့သူကတော့ အရိယသစ္စာ မဆိုက်
တာကြောင့် အရိယသစ္စာမဖြစ်ဘူးပေါ့။ ရိုးသားသူ၊ ဖြူစင်သူ မဖြစ်
ပါဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုမဖြစ်တဲ့အတွက် မရိုးသား
နေမှ မဖြူစင်နေမှတော့ ကိုယ်မရိုးသားချက်၊ မဖြူစင်ချက်တွေက
ဟိုလူထိ ဒီလူငြိဖြစ်တာကြောင့် သူမလွတ်လပ်ပါဘူး။

ဒီတော့ကျုပ်တို့ဘုရားက သစ္စာလေးချက်ဟောတယ်။
အရိယသစ္စာလေးချက် ဒုက္ခအရိယသစ္စာ၊ သမုဒယအရိယသစ္စာ၊

နိရောဓအရိယသစ္စာ၊ မဂ္ဂအရိယသစ္စာဆိုပြီးတော့ အဲ့ဒီလေးချက်
ဟောခဲ့တယ်။ ဒီသစ္စာလေးချက်ကလွဲပြီး သူ့ဘာမှမဟောဘူး။ သူ
မဟောဘူးလို့ဆိုတာတော့ ဒါလေးလဲ ပြောရမယ်။ ကျုပ်တို့ဘုရားကို
မေးကြတယ်။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အယူဝါဒကို တပည့်တော်တို့သိချင်
ပါတယ်။ အဲ့ဒါကြောင့်တပည့်တော် မေးခွန်းကလေးတွေ မေးပါရစေ။
. . မေး. . ဘုရားကပြောတယ် . ။ မြတ်စွာဘုရားက သေပြီးနောက်
ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အယူယူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လား။ ဟာ-မဟုတ်ဘူး ငါ အဲလိုမယူ
ဘူး။ သေပြီးနောက် မဖြစ်ဘူးလို့ အယူရှိတဲ့ အယူယူတဲ့ အယူရှိသူ
လား။ ဟာ-အဲ့ဒီလိုလည်းမဟုတ်ဘူး။

ရဟန်းဘာကြောင့်လုပ်ရတယ်

အဲ့ဒီလိုပဲ မေးလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ မဟုတ်ဘူးနဲ့ချည်း
မြတ်စွာဘုရားကဖြေတော့ ဒီလိုဆိုရင် မြတ်စွာဘုရားက ဘာလုပ်ဖို့
မြတ်စွာဘုရားလုပ်နေတာတုန်း။ သေပြီးနောက်ဖြစ်တယ်လို့ အယူကို
လည်းညွှန်ပြတာမဟုတ်ဘူး။ သေပြီးနောက် မဖြစ်ဘူးဆိုတာလည်း
ညွှန်ပြတာမဟုတ်ဘူး။ သေပြီးနောက်တစ်ချို့ဖြစ်၊ တချို့မဖြစ်ဆိုတာမျိုး
ညွှန်ပြဖို့ မဟုတ်ဘူး။ သေပြီးနောက် ဖြစ်တာလည်းမဟုတ် မဖြစ်တာ
လည်းမဟုတ်ဆိုတာလည်း ညွှန်ပြဖို့မဟုတ်ဘူး။

အစစတွေ မဟုတ်ဘူးလို့ဆိုတော့ မြတ်စွာဘုရားကို
ဒီလိုဆိုရင် ဘာအတွက်များ ရဟန်းလုပ်နေတာတုန်း။ ဘာတာဝန်ကို
ထမ်းဆောင်ဖို့ သမဏလုပ်နေတာတုန်းဆိုတော့ လူတွေမှာ ဒုက္ခ
ဆိုတာရှိတယ်။ အဲ့ဒီရှိနေတဲ့ဒုက္ခကိုတဲ့ တကယ်အစစ်အမှန် ဒုက္ခဟာ
ဘယ်ဟာဖြစ်တယ်ဆိုတာ သူပြောဖို့ဖြစ်တယ်။ ဒုက္ခမဟုတ်တာတွေကို
ဒုက္ခလုပ်ပြီးသကာလနေကြလို့ရှိရင် လူတွေမှာ ပြဿနာတွေချည်း

တက်နေလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒါညွှန်ပြဖို့ရန်အတွက် ငါဘုရား လုပ်တာဖြစ်တယ်။ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း သမုဒယဆိုတာရှိတယ်။ ဒုက္ခဖြစ် ကြောင်းတွေကလည်း မိုးကြောင့်လိုလို၊ အစိုးရကြောင့်လိုလို၊ အဲ့ဒီလို မျိုးလို လူတွေမှာအများကြီးရှိတယ်။

အဲ့ဒီထက် ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း အစစ်အမှန် အရိယသစ္စာ တရားဆိုတာရှိတယ်။ လူကို ညွှန်ပြဖို့ရန်အတွက် ငါဘုရားလုပ်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒုက္ခငြိမ်းရာဆိုတာလည်းပဲ အမျိုးမျိုးရှိတယ် ပိုက်ဆံ မရှိလို့ ဒုက္ခဖြစ်တာဆိုရင် ပိုက်ဆံရှိရင် ဒုက္ခငြိမ်းမယ်။ အစရှိသဖြင့်ပေါ့။ အဲ့သ လိုမျိုး အမျိုးမျိုး ဒုက္ခငြိမ်းရာ ပြချက်တွေထဲက တကယ့်အမှန်ဆုံး ဖြစ်တဲ့ အရိယအဖြစ်နဲ့ အမှန်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခငြိမ်းရာဆိုတာ တကယ် လောကမှာရှိတယ်။ အဲ့ဒါကို ငါကနေပြီးတော့ ပြဖို့ရန်အတွက် ဒါ ရဟန်းလုပ်တာဖြစ်တယ်ဆိုပြီးသကာလ ကျုပ်တို့ မြတ်စွာဘုရား ဆို ရင်ပြောတယ်။

ဒီအရိယသစ္စာလေးပါးကလွဲလို့ သူဘာမှမဟောပါဘူးလို့ ပြောရမှာပါဗျာ။ ဒီအရိယသစ္စာလေးပါးကလွဲလို့ ဘာမှမဟောတာ သာပြောရမယ်။ တကယ်ကြတော့ ဒီအရိယသစ္စာလေးပါး လုံးလုံးကြီး များတောင်ပျောက်နေပြီ။ ဒုက္ခအရိယသစ္စာကို တစ်ယောက်မှ သိသူ မရှိတော့ဘူး။ ဒုက္ခသမုဒယအရိယသစ္စာကိုလည်း တစ်ယောက်မှ သိသူမရှိတော့ဘူး။ ဒုက္ခနိရောဓအရိယသစ္စာကိုလည်း တစ်ယောက် မှသိသူမရှိတော့ဘူး။ ဒုက္ခဂါမိနိပဋိပဋ္ဌာ အရိယသစ္စာဆိုတဲ့ မဂ္ဂအရိယ သစ္စာကိုလည်း သိသူလဲ တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ဘူး။

ဘာသိနေတုန်းလို့ဆိုတော့ ဒုက္ခပရမတ္ထသစ္စာကို သိနေ တယ်။ သမုဒယပရမတ္ထသစ္စာ၊ နိရောဓပရမတ္ထသစ္စာ၊ မဂ္ဂပရမတ၊ သစ္စာကို သိနေတယ်။ အဲ-ပရမတ်တွေကိုလည်း ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိ ရောဓ၊ မဂ္ဂဆိုပြီး သိလိုက်ရော အရိယသစ္စာတွေ ပျောက်တာနော်။

အဲ-အရိယသစ္စာတွေ ပျောက်ကုန်တော့ ကျုပ်တို့က ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ သူပြောတဲ့ ပန်းတိုင်ဖြစ်တဲ့ လွတ်လပ်တယ်ဆိုတာလည်း မဖြစ်တော့ဘူး။ အဲဒီလို သူပြောတဲ့ ပန်းတိုင်ဖြစ်တဲ့ လွတ်လပ်တယ်ဆိုတဲ့ ဟာတွေလည်း ဘာမှမဖြစ်ဘဲနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ဗုဒ္ဓကို ရှိခိုးနေကြတာတုန်းလို့ ဗုဒ္ဓရဲ့ တပည့်သားသာဝက တွေကိုရှိခိုးနေကြတာတုန်းလို့ မေးလို့ရှိရင် ဒီရှိခိုးမိရက်ကတော့ရှိနေတယ်။ ကျုပ်တို့က ဘာဖြစ်လို့ ရှိခိုးနေကြတာတုန်း။ ကျုပ်တို့က သူ့ဘာသာဝင်ဆိုပြီးတော့ ဘာလုပ်နေကြတာတုန်း . . . မေးစရာရှိတယ်။

ဘာသာက ကိုယ့်ကို ယူထားတာ

သူ့ဘာသာဝင်အနေနဲ့ ဘာလုပ်နေကြတာတုန်းဆိုတော့ ကျုပ်တို့က ဒါလည်းပဲ မဖြေတတ်ဘူး. . . ။ ဘာလုပ်ဖို့ တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာ လုပ်နေတာတုန်း မဖြေတတ်ဘူး။ အဲ-မဖြေတတ်ပေမယ့်လို့ ကိုယ်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လုပ်နေရတယ်။ တကယ်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုတာဟာ ကျုပ်တို့အကျိုးကို သယ်ပိုးဖို့ရန်အတွက် ဘာသာတရားပဲ။ ခင်ဗျားတို့အကျိုးကို သယ်ပိုးဖို့ရန်အတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ချဉ်းကပ်ရမှာ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ခေတ်သစ်စကားနဲ့ ပြောမယ်ဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဆေးဝါးပဲ။ ခင်ဗျားတို့တတွေက မကျန်းမမာဖြစ်နေတဲ့ အတွက် အဲဒီမကျန်းမမာကို ပျောက်ဖို့ရန်အတွက်သာလျှင် ဆေးဝါးကို ခင်ဗျားတို့က မှီဝဲကြတာဖြစ်တယ်။ အခုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာလို့ ဆိုတဲ့ ဟာက ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရောဂါဘယတွေ ပျောက်စေတော့တာလည်း မဟုတ်တော့ဘူးဆိုရင် ဒါဆိုရင်တော့ ပစ်လိုက်ရမှာ။ မပစ်တတ်ဘူး။

ဘာဖြစ်လို့မပစ်တတ်တာတုန်းလို့ မေးလို့ရှိရင်ပြောရမယ်ဗျ။ ဒါလေးလို ဆန်းစစ်ပြီးတော့ပြောရမှာကတော့ ကျုပ်တို့ဗုဒ္ဓ

ဘာသာဖြစ်တာက ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယူထားလို့ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ဒကာကြီးနာမည်ဘယ်သူလဲ။ ဦးအုန်းလွင် ဟုတ်တယ်။ ဟုတ်တယ် **ပန်းချီဆရာကြီးဦးအုန်းလွင်**ဆိုတာ ကျုပ် မှတ်မိပြီ။ ဦးအုန်းလွင်က ဗုဒ္ဓဘာသာကိုများ ယူထားတာလားလို့ ကျုပ်တို့က မေးမယ်ဆိုရင် ဟုတ်တယ်မို့လား။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ဒီဦးအုန်းလွင်က ဗုဒ္ဓဘာသာလေဗျာ ဒီကနေ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်နေတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်နေလို့ ဦးအုန်းလွင် ခင်ဗျားဗုဒ္ဓဘာသာကို ယူထားတာလားလို့ ကျုပ်တို့ကမေးမယ်ဆိုရင် ဦးအုန်းလွင် စဉ်းစားရတော့မယ်နော်။ (တင့်ပါ) ငါဘယ်တုန်းက ယူထားတာတုန်း။ ဒကာကြီး ယူထားတာဆိုရင် ဘယ်တုန်းက ယူထားတာဆိုတာ မရှိနိုင်ဘူးလား။ ဘယ်နေရာမှာ ယူထားတာတုန်း။ ဟုတ်ပြီနော် ကိုယ် ယူထားတာဆိုရင် ဘယ်နေရာမှာ ယူထားတာ။ ဘယ်အချိန်က ယူထားတာ။ ဘာအသုံးချဖို့ ယူထားတာ ရှိရမှာမဟုတ်လားဗျာ။ တကယ်တော့ ဒကာကြီး ဦးအုန်းလွင်က ဒီကနေ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်နေတယ်။ အဲ့ဒီဗုဒ္ဓဘာသာက ဦးအုန်းလွင်ယူထားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်ဘူး။ ဒကာကြီး ဦးအုန်းလွင်က ယူထားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်ဘူး ဒီလိုပြောရမယ်။

ဒါဖြင့် ဘာဗုဒ္ဓဘာသာတုန်းလို့မေးရင် ဗုဒ္ဓဘာသာက ဦးအုန်းလွင်ကို ယူထားတာခံရတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာပဲ။ ကျုပ်တို့ပြောလိုက်တာနော်။ ရှင်းပါတယ်နော်။ ဦးအုန်းလွင်ဆိုတဲ့ ဟောဒီဒကာကြီးကို ဗုဒ္ဓဘာသာက ယူထားတာ ဟုတ်ပြီနော်။ ဗုဒ္ဓဘာသာက အခုဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်နေတာက **ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ယူထားခံရတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ** ဒကာကြီး ဦးအုန်းလွင်နော်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ဒကာကြီးယူထားတာ မဟုတ်ဘူး ဦးအုန်းလွင်ကိုသာ ဗုဒ္ဓဘာသာက ယူထားတာဖြစ်နေတယ်။ အဲ- ဦးအုန်းလွင်ကပဲ။ ယူထား၊ ယူထား ဦးအုန်းလွင်ကပဲ

ယူထားတာခံရခံရ ဗုဒ္ဓဘာသာကတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာပဲပေါ့နော်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပေမယ်လို့လည်း နှစ်မျိုးဗျာနော်။ ဗုဒ္ဓဘာသာက **ကိုယ်ကယူထားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာလား။ ကိုယ်ကိုယူထားတာကိုခံရတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာလား။** နှစ်မျိုးရှိတယ်လို့ ကျုပ်ကဒီလိုမျိုးလို့ပြောတာနော်။ ဒကာကြီးဦးအုန်းလွင်က ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယူထားတာဆိုရင် ဘယ်တုန်းကယူထားတာလို့ ပြောနိုင်ရလိမ့်မယ်နော်။ ဘယ်နေရာမှာယူထားတာလို့လည်း ပြောနိုင်ရလိမ့်မယ်နော်။ ဘာအကြောင်းချက်နဲ့ အသုံးချတာကို ယူထားတာလို့လည်း ပြောနိုင်ရလိမ့်မယ်နော်။ ပြောနိုင်ပါ့မလား မပြောနိုင်ဘူး။ အဲဒီလို မပြောနိုင်တာကို ထောက်ကြည့်ရင် ဒကာကြီး ဦးအုန်းလွင်ယူထားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ဒကာကြီး ဦးအုန်းလွင်က ယူထားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒကာကြီး ဦးအုန်းလွင်ကို ယူထားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့အယူခံရလို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်နေတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာပါလို့ ပြောမယ်ဗျာနော်။ ဒါဆိုရင် မကျေနပ်စရာများ ရှိအုံးမလားပေါ့နော်။ မကျေနပ်စရာ ရှိကိုမရှိဘူးဗျာနော်။ ကျုပ်တို့အဖြစ်ရဲ့ အတိုင်းအထွာ အမှန်ကို ကျုပ်တို့ကပြောလိုက်တာနော်။ အော် ဗုဒ္ဓဘာသာ ငါတို့ ဖြစ်နေတာတောင်မှ ဒို့ကယူထားတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒို့ကိုယူထားတာ ခံရတာနဲ့မို့လို့ ဒို့ကဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်နေရတာပါလားလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။

ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ယူထားတာခံရလို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်နေတယ်လို့ဆိုရင် ဒါကလည်းပဲ ဦးအုန်းလွင်ရေ စိတ်မငယ်နဲ့နော်။ အကုန်လုံးပါဗျ။ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဒီဘက်က ဒကာကြီးက နာမည်မေ့သွားပြီ။ ဦးထွန်းကျော်။ ဦးထွန်းကျော် ဗုဒ္ဓဘာသာသာဟုတ်ကဲ့လား။ ဗုဒ္ဓဘာသာဟုတ်တယ် ဦးထွန်းကျော်ကများ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယူထားတာလား။ ဗုဒ္ဓဘာသာယူထားတာကို ခံရတာလား ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ယူထားတာခံရတာ။ . . ။

ဒီဘက်က ဦးသန်းအောင်နော်။ ဦးသန်းအောင်ကရော ဗုဒ္ဓဘာသာ ယူထားတာပါလား။ ဒကာကြီးဦးသန်းအောင်ရဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာကကော ဦးသန်းအောင် ယူထားလို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တာလား။ ဦးသန်းအောင် က ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူခံထားရလို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တာလား။ ကျုပ်တို့ ဦးသန်းအောင်ကတော့ မဖြေဘူးဗျာ။ ဟုတ်တယ်။ တစ်ခုခုတော့ ရှိရမှာဗျနော်။ ဒကာကြီးဦးသန်းအောင်က ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယူထားတာ လား။ ဗုဒ္ဓဘာသာက ဦးသန်းအောင်ကိုပဲ ယူထားတာလား။ ရှိရမယ် ဗျနော်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက် သူကနေ ယောက်ျားများ ယူ လိုက်တာလေလား။ သူကယောက်ျားယူထားတာဆိုရင်တော့ သူ့ယောက်ျားကို သူ့ခိုင်းစားမှာပေါ့နော်။ သုံးစားတတ်မှာပေါ့။ ဟာ- ယောက်ျားဘယ်မသွားနဲ့ ယောက်ျား ဘယ်သွား သူပြောတတ်မှာပေါ့ နော်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင်တော့ သူ့ယောက်ျားကို သူ့အသုံးချမှာ ပေါ့နော်။ သူကငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ကလေး ယောက်ျားက အသက်ကြီး နေပြီ။ သူ့ကိုများ မသိနိုးနားနဲ့ ယူထားလိုက်ပြီလို့ဆိုရင် သူက ယောက်ျားရဲ့ ယူထားတာခံရပြီလို့ဆိုရင်တော့ သူ့ဘာပြောတတ် မှာတုန်းဗျနော်။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့ဒီတော့ မိန်းကလေးက ယောက်ျားကို ယူလိုက်တာလား။ ယောက်ျားရဲ့ ယူတာကို ခံရတာလားလို့။ မိန်းက လေး တစ်ယောက် ယောက်ျားရပြီဆိုရင် မရှိနိုင်ဘူးလား။ ရှိနိုင်တယ်။

အခုလည်းပဲ မိန်းကလေးနဲ့တူတဲ့ ဦးသန်းအောင်ရေ။ ခင်ဗျားက ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူများခံရတာလား။ သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓဘာ သာကို ခင်ဗျားကများ ယူထားတာလား။ ကျုပ်တို့ကမေးပြီဗျာ။ ဦးသန်းအောင်ရေ ဒါလေးဖြေပေးပါဗျာ။ အဲ-ဟုတ်ပြီ ဖြေးဖြေး ဆေးဆေးတွေးတွက် ကြည့်ရင်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ယူထားတာ ခံရ တယ်လို့ ပြောရမှာဗျနော်။ တကယ်လို့ ဦးသန်းအောင်က ဗုဒ္ဓဘာ

သာကိုယူထားတာဆိုရင် ဦးသန်းအောင် ဘာအသုံးချဖို့ယူထားတာလဲလို့ မေးရင် ရည်ရွယ်ချက် ရှိရမှာဗျာနော်။ ဘာမှအသုံးမကျဘဲ အမှိုက်သရိုက်တွေ ဘယ်သူယူကြလို့လဲဗျ။ အိတ်ထောင်ထဲ ဘယ်သူမှ မထည့်ဘူး။

ဟော-ဘောပင်ဆို ထည့်တယ်။ လက်ကိုင်ပဝါဆိုထည့်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ့်နှပ်ချေးလေးဘာလေးထွက်လာလို့ရှိရင် သိမ်းရ သုတ်ရတာကိုး လက်ကိုင်ပဝါဆိုတော့နော် အသုံးကျတာကိုး။ ဘာမှအသုံးမကျတဲ့ အမှိုက်ဖတ်တွေ ကောက်ထည့်ထားရင် ဒီကောင်အရူးလားဆိုပြီးတော့ ဟုတ်ပြီနော်။ ကိုယ်က ယူထားတယ်ဆိုရင် အသုံးကြလို့ယူထားတာခံရတာ။ အမေက ဘုရားကျောင်းသွားတယ်။ ကျုပ်တို့လည်းခေါ်သွားတယ်။ အဲ ငါ့သားရဲ့ရှိခိုးလိုက်။ ရှိခိုးလိုက်။ ချော့လို့တစ်မျိုးခြောက်လို့ တစ်မျိုးပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်တို့လည်း ခိုးရတာဗျပေါ့နော်။ ဒီလိုနဲ့ ခိုးစရှိသွားတော့ အမယ်-ဘုရားဆို ရှိခိုးရမှာပဲ။ ဘုန်းကြီးဆိုရှိခိုးရမှာပဲ။ ဒီလိုနဲ့ ကျုပ်တို့လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာလုပ်ခဲ့ကြတာမဟုတ်လား။

နည်းနည်းလေးကြီးလာတော့ ဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ငါ့သားလိုက်ဆိုစမ်း။ ဓမ္မသရဏံ ဂစ္ဆာမိ ငါ့သားလိုက်ဆိုစမ်း။ ကျုပ်တို့လည်းပဲလိုက်ဆိုရင်းနဲ့ပဲ... ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဘုရားဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ တရားတွေ၊ သံဃာတွေလည်း ဆည်းကပ်ပါ၏။ ကျုပ်တို့လည်း လုပ်လိုက်တော့ ဘုရား ဆည်းကပ်ချင်လို့ ဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိ လုပ်တာလား။ မဟုတ်ပါဘူး။ တရားတွေ သံဃာတွေဆည်းကပ်ချင်လွန်းလို့ ဆည်းကပ်တာကို ဖော်ပြတဲ့ အနေနဲ့ ဓမ္မသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဆိုတာလား။ မဟုတ်ပါဘူး။

ဆိုဖို့သင်ထားခံရလို့မို့လို့ ကိုယ့်အပေါင်းအရောင်းတွေက

လည်း အားလုံးကဆိုကြရဲ့သားနဲ့ ကိုယ်မဆိုရှက်စရာ ကြောက်စရာ ကြီး။ အဲ့တော့ သူများနည်းတူ ရောယောင်ပေါင်ပြီးသကာလ ဆိုလိုက်မယ်ဆို ဒါနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်လာတာလေ။ ကျုပ်တို့လည်း အဲ့တော့ ပြောမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ကျုပ်တို့ကဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယူထားတာ မဟုတ်ပေါင်။ ကျုပ်တို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာက ယူထားတာ ခံရတာ ပါလို့။ ကျုပ်တို့က ဒီလိုပြောချင်တယ်ဗျာ။ အမယ်- ဟောဒီ ဒကာကြီး ဘိုးစိုးဆိုတာလည်း အဲ့ဒီအတိုင်းပဲ။ သူလည်းပဲ ဗုဒ္ဓဘာသာ သူယူထားတာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ဗုဒ္ဓဘာသာက မသိနိုးနားနဲ့ ချော့မော့သိမ်းသွင်းပြီး ယူထားတာ သူခံရတာ။ တကယ်လို့ သူ့အဖေ၊ အမေတွေနဲ့ သူ့ဆရာ သမားတွေ သူ့ဘိုးဘွားတွေ ခရစ်ယာန်ဖြစ်ရင် သူ့ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ပါ့မလားဗျာ။ ခရစ်ယာန်ပဲသူဖြစ်နေရမှာနော်။ တကယ်လို့ သူ့မူဆလင် ဖြစ်ပြန်ရော၊ သူ့ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်မလားဗျာ။ မဖြစ်သေးဘူး။ သူလည်းပဲ မူဆလင်ဖြစ်မှာဗျာနော်။

အဲ့ဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ။ သူ့အမေတွေ သူ့အဖေတွေကို လည်း သူကနေ စံထားပြီးလေးစားရတဲ့သူဆိုတော့ အဲ့ဒါတွေသွားတဲ့နောက်ပဲ သူကနေပြီးတော့ ရောယောင်ပေါင်တောင်ပြီးတော့ ပါသွားတာဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်နေတာ။ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူခံရတဲ့သူ။ ဟောဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲ့တော့ကျုပ်တို့ တစ်တွေအကုန်လုံးမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူခံထားကြရတဲ့သူတွေ ကျုပ်တို့ဟာ ကျုပ်တို့ သိပြီးသကာလ ငါမလွတ်မြောက်ဘူး ငါလွတ်မြောက်ချင်တယ်။ လွတ်မြောက်တဲ့လမ်းကို ဘယ်သူများပြောသတုန်း။ ဗုဒ္ဓကတော့ လွတ်မြောက်တဲ့လမ်းကို ပြောသတဲ့ ဒီလိုဆိုရင် ဗုဒ္ဓကိုငါ လေ့လာအုံးမယ်။ သူပြောတဲ့ လွတ်လပ်တဲ့လမ်းဆိုတာ ငါကြည့်မယ်။ ငါ့များ သူလွတ်မြောက်တဲ့ လမ်းပေးနိုင်မလား။ ဒီလိုမျိုးနဲ့ လွတ်မြောက်တဲ့လမ်းကို ပေးတာတော့ ဟုတ်ပြီကွာ။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဗုဒ္ဓသရဏံ

ဂစ္ဆာမိပါဘုရား။ ဗုဒ္ဓေါမေသရဏံအညံနတ္ထံပါဘုရား။ အရှင်ဘုရား ကလွဲလို့ တပည့်တော်ဘယ်သူကိုမှ မဆည်းကပ်တော့ပါဘူးဆိုတော့ ကျုပ်တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာလုပ်မှာပေါ့နော်။

အဲဒါဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာယူလိုက်တာ လေ။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကျုပ်တို့ကယူလိုက်တာ အဲလိုမျိုးဆိုရင်တော့ အဲလိုမျိုး လူဘယ်နှစ်ယောက်ရှိမတုန်း။ တစ်ယောက်တစ်လေမှ မရှိဘူးနော်။ ဘယ်ဘုန်းကြီး တစ်ပါးရှိမတုန်း။ တစ်ပါးမှမရှိဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကျုပ်တို့လည်း ဘုန်းကြီးပါပဲ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ထေရဝါဒဘုန်းကြီးအဖြစ်နဲ့ ကျုပ်တို့လည်း နှစ်ဆယ်နဲ့ငါးနှစ်ကြာတယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဘာဖြစ်လို့ ဘုန်းကြီး ဖြစ်တာတုန်းဆိုရင် သူတို့ကနေပြီးတော့ ကျုပ်တို့ကိုယူသွားတာလို့ ပြောရမလောက်ပဲဗျ။ ကိုယ်ဘာမှမသိဘူး ဟုတ်ပြီနော်။ ကိုယ် ဘာမှ မသိပေမယ်လို့ စာလေးသင်တယ်။ သင်ရင်းသင်းရင်းနဲ့ ကိုယ် ကလည်း စာကလေးတော်လာတဲ့ အခါ ကြတော့ ဟာ-ဒီလိုဆိုရင် ကိုယ်ရင်ဝတ်ကွာ။ ကိုရင်ဝတ်တယ် မြို့သွားပြီးတော့ စာသင်တယ်။ အဲ - စာသင်ရင်းသင်းရင်းနဲ့ (၁၉)နှစ်က ကျော်လာတော့ (၂၀)ထဲရောက် မင်းရဟန်းခံချိန်တန်ပြီ ဆိုပြီး ရဟန်းခံတာမဟုတ်လား။

အသုံးဝင်တဲ့ ဘာသာရေးဖြစ်မှ

ဒီလိုနဲ့ ကျုပ်တို့လည်း ဘုန်းကြီးဖြစ်လာတာပဲဗျ။ ကိုယ်ယူတာကို မဟုတ်ဘူး။ ဗုဒ္ဓဘာသာက ကိုယ့်ယူတာကို ခံရတာလို့ ပြောရမယ်နော်။ ဒီတော့ကျုပ်တို့ကလည်း ရည်ရွယ်ချက်ဘယ်လောက် များကောင်းသတုန်းဆိုရင် ဘာမှမရှိဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ ဒကာကြီးဦးအုန်းလွင် ဓါးကလေးတစ်ချောင်းလုပ်မယ်ဆိုရင် ဒီဓါးကို

ဦးအုန်းလွင်ကလုပ်တာနော်။ ဒီခါးကို လုပ်တယ်ဆိုကတည်းက ရည်ရွယ်ချက်ရှိတယ်။ အော်-ငါ့မယ်လီးစရာလေးရှိရင် လီးဖို့ ဖြတ်စရာလေးရှိရင်ဖြတ်ဖို့ ဒီခါးကို ဘာရည်ရွယ်ချက်မှမရှိဘဲနဲ့ ခါးဝယ်ပါ့မလား။ မဝယ်ဘူးနော်။

ခါးဝယ်ပြီဆိုကတည်းက ဒီခါးရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ရှေ့က မသွားဘူးလား။ ရှေ့ကသွားတယ်။ ခါးမရခင်ကတည်းက ခါးအသုံးကို အရင်သိပြီးသား။ ဗုဒ္ဓဘာသာမဖြစ်ခင်ကတည်းက ဗုဒ္ဓဘာသာအသုံး သိပြီးသားဆိုရင်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုယ်ကယူမှာပေါ့။ အခုတော့ ဘာအသုံးမှမသိဘဲနဲ့ ကိုယ်ကဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ရတာဆိုတော့ ဘယ် ကိုယ်ကယူတာ ဟုတ်လိမ့်မတုန်း။ ကိုယ့်သူကယူထားတာခံရတာ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ စပါးကြီးက အကောင်ဘလောင်မြို့တာလိုပဲ။ မြို့ပစ်လိုက်တော့ သူကဘာတွေပြောတုန်းဆိုတော့ သူရဲ့ ဘာသာဝင် ဖြစ်ပြီဆိုတော့ ကျုပ်တို့ကို သွန်သင်တာကိုဗျ။ ဘာတွေသွန်သင်လဲဆို တော့ နောင်ဘဝက၊ နောင်ဘဝ။ ကျုပ်တို့ကို မသွန်သင်ဘူးလား။ နောင်ဘဝကွနော်၊ နောင်ဘဝနဲ့ ကျုပ်တို့ကလည်းပဲ သူကနောင်ဘဝ လို့ ပြောတဲ့အခါကြတော့ သူကကိုယ့်ရဲ့ လမ်းညွှန်ဗျ။

ကျုပ်တို့ကို ယူပြီးတော့ သူကနေပြီးတော့ လျှောက်လမ်း ညွှန်တယ်။ လမ်းညွှန်တော့ ဘာညွှန်သလဲဆိုတော့ နောင်ဘဝနော်၊ နောင်ဘဝလို့။ မင်းတို့ နောင်ဘဝမှာ ဒီကကောင်းတာတွေ မလုပ်တာ လုပ်တာ အလျောက်အတိုင်း နောင်ဘဝမှာ ကောင်းကျိုးတွေ မ ကောင်းကျိုးတွေဖြစ်မှာ။ မင်းတို့အခုဖြစ်နေရတယ်ဆိုတဲ့ ကောင်း ကျိုးနဲ့ ဆိုးပြစ်တွေဟာ မင်းတို့နောက်ဘဝတုန်းက လုပ်ခဲ့တဲ့အတိုင်း ဖြစ်တာ။ နောက်ဘဝနဲ့နောင်ဘဝကို သူလမ်းမညွှန်ဘူးလားဗျာ။ လမ်း ညွှန်တော့ ကျုပ်တို့ကလည်း နောက်ဘဝဆို မပယ်တတ်ဘူး။ နောင် ဘဝဆို မပယ်တတ်ဘူး။

ဘာသာရေးညွှန်ချက်ရဲ့ နောက်ကွယ်

အဲ့ဒီနောက်ဘဝနဲ့ နောင်ဘဝတွေကို သူကနေပြီးတော့ လမ်းညွှန်တာနော့ကိုကြေလို့။ အံ့များကိုသေလို့။ ကျုပ်တို့ ဖြင့် အပိုးတွေကိုကျိုးလို့။ ဘာလေးတစ်ခုခု ပေးကမ်းလှူဒါန်းတာလေးလုပ် မယ်ဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ပေးတာတုန်း။ မင်းပိုက်ဆံ မနုမ္မောလို့လား။ ကိုယ့်ပိုက်ဆံတော့ ကိုယ်မနုမ္မောဘဲရှိပါမတုန်း။ အလကားရထားတာ မှ မဟုတ်ဘဲ။ ချွေးနဲ့သွေးနဲ့ရင်းပြီးရထားတာနော်။ ပိုက်ဆံမနုမ္မောဘူး လို့ဆိုတာ အရူးပဲရှိမယ်ဗျာ။ ဟုတ်ပြီနော်။ နုမ္မောပေမယ့် ကိုယ့်ပိုက် ဆံကို မြတ်နိုးပေမယ့် အဲ့ဒီပိုက်ဆံပေးရတာထက်များတဲ့ ရစရာတစ် ခုခုရမှာကို စိတ်ကနေမြင်တော့ ဒီပိုက်ဆံ မနုမ္မောဘူးပေါ့ဗျာ။ ကျုပ် တို့က တစ်စုံတစ်ခုခုလှူမယ်ဆိုရင်ဖြင့်ရမှာကို ကျုပ်တို့ ကကြည့်တယ်။ ဘယ်မှာရမှာတုန်း မင်းပေးလိုက်ရင်ကုန်မှာလို့ဆိုရင် မဟုတ်ဘူး။ ငါ သေပြီးသွားရင် ဒီထက်အဆ ပေါင်းများစွာရမှာ။

ဟောဒီပန်းလေးတစ်ပွင့်လောက်ကလေး ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ် ပြီးလှူလိုက်။ ဟောဒီပန်းလေး တစ်ပွင့်အတွက် နောင်မှာ အကျိုး တွေက အဆုံးမရှိရမှာလို့ ကျုပ်တို့မမြင်ဘူးလားဗျာနော်။ ဒီလို မြင်တော့ ကျုပ်တို့ပိုက်ဆံ လည်း မနုမ္မောဘူးဗျ။ ပေးနိုင်တယ်။ အဲ့ တော့ ကျုပ် တို့ကဒါနလေးလုပ်လည်း နောင်ဘဝပဲ။ ကျုပ်တို့သီလ ဆောက်တည် မယ်။ သီလဆောက်တည်တဲ့ အခါကျတော့ သူ့အသတ်မသတ်ဘူး။ ပါဏာတိပါတာဝေရာမဏိ သူ့ဥစ္စာမခိုးဘူး အဒိန္န ဒါနာဝေရာမဏိ ဆိုပြီးတော့ ကျုပ်တို့ကရှောင်တယ်ဗျ။ အဲ့ဒီ ပါဏာတိပါတာဝေရာ မဏိ၊ အဒိန္နဒါနာဝေရာမဏိကလည်းပဲ ဘာလုပ်ဖို့ သူ့အသက်သတ် တာ သူ့ဥစ္စာခိုးတာရှောင်တာတုန်း။

ဟာ-ခိုးရင်နောင်ဘဝကြတော့ မွဲနေမှာ။ သတ်ရင် နောင်

ဘဝကျတော့ ချူးတီးချူချာဖြစ်နေမှာ။ နာဖျားမကျန်းအနေနဲ့ပေါ့နော်။ ဒီပါဏာတိပါတာဝေရာမဏိတွေရော၊ အဒိန္နဒါနာဝေရာမဏိတွေရော . . . အမြင်က နောင်ဘဝသွားမြင်တာ။ နောင်ဘဝအမြင်နဲ့ပဲ သူ့အသတ်မသတ်ဘူး။ သူ့ဥစ္စာမခိုးဘူး။ သတ်ရင် ငရဲလား နေလိမ့်မယ်။ နောင်ဘဝကို လာမှာပဲ။ နောင်ဘဝပဲ အဲ-မင်းနောင်ဘဝကို ဘယ်သူကပြောလဲတို့ ဘာသာရေးကပြောတယ်။ ကိုယ်ယူထားခံရတဲ့ ကိုယ့်ကို ယူသွားတဲ့ ဘာသာရေးက ပြောနေတယ်။ နောင်ဘဝလို့ အဲဒီလိုပြောတဲ့အခါ ကျုပ်တို့ကလည်းပဲ မသတ်ဘူး။ မသတ်တာလည်းပဲ မသတ်တဲ့သီလကလည်း နောင်ဘဝအတွက်။ မခိုးတဲ့သီလဆောက်တည်တာလဲ နောင်ဘဝအတွက်ပဲ။

ကဲ-တရားဓမ္မလေး ဘာလေးထိုင်ကြဦးစို့ကွာ။ တရားထိုင်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့တရား ထိုင်မလဲ။ နောင်ဘဝတွေ ဖြစ်ရတာဟန်မကျဘူး။ ဘာအကောင်ဘလောင်ဆိုတဲ့ ဘဝတွေမဖြစ်မှကို ကောင်းမှာ။ အဲဒီလို မဖြစ်ရဖို့အတွက်တရားထိုင်တယ်ဆိုတော့ ဘာအကောင်ဘလောင်မှလည်း မဖြစ်ရမှာလဲ နောင်ဘဝပဲ။ အဲတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့က ဒါနလုပ်လုပ်၊ သီလဆောက်တည် ဆောက်တည်၊ ဘာဝနာပွားပွား နောက်ဘဝချည်းကျုပ်တို့က မြင်တာပဲ။ ကျုပ်တို့က နောင်ဘဝတွေ မြင်တာတွေများတဲ့ အခါကျတော့ အားလုံးနီးပါးကလည်း နောင်ဘဝကလည်း ကျုပ်တို့ကို စွပ်သွားပြီ။

ဘုရားကတော့ မယူစေချင်

ကျုပ်တို့ရှေ့ကနေ မှန်ချပ်ကြီးတစ်ခုခြားထားသလို နောင်ဘဝဆိုတဲ့ မှန်ချပ်ကြီးက ကျုပ်တို့ရှေ့က အမြဲတမ်းရှိတယ်။ အဲဒီနောင်ဘဝတွေပဲ ကျုပ်တို့မြင်တော့တာ ပြောကြစို့။ ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်တို့

ဘုရားကို တကယ်လေ့လာရင်တော့ ကျုပ်တို့ဘုရားက နောင်ဘဝ ဖြစ်တယ်လို့ ယူရမလားလို့မေးတဲ့အခါကျတော့ ဟာ-အဲဒီလို မယူရဘူးတဲ့။ ဒီလိုဆိုနောင်ဘဝ မဖြစ်ဘူးလို့ ယူရမလားလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့လည်း အဲဒီလို မယူရဘူးလို့ ကျုပ်တို့ဘုရားကတော့ ပြောပြီ။ နောင်ဘဝဖြစ်တယ်လို့လည်း မယူရဘူး။ မဖြစ်ဘူးလို့လည်း မယူရဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လည်း ဘုရား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလို့ ငါမြင်တယ်။ ဒါကြီးက မိစ္ဆာတောအုပ်ကြီးတဲ့ မိစ္ဆာကန္တာရကြီးတဲ့ ဟုတ်ပြီနော်။ နောင်ဘဝ ဖြစ်တယ်အယူ၊ မဖြစ်ဘူးအယူက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီး။ မိစ္ဆာတောအုပ်ကြီးတဲ့။ မိစ္ဆာကန္တာရကြီးတဲ့ ဒီလိုပြောတယ်ဗျ။

ဘာသာရေး ပွဲစား

ဒါကအကျင့်ရဲ့ အကျင့်မြတ်ရဲ့ အစပဲတောင်မဟုတ်ဘူးတဲ့။ တဏှာကင်းဖို့လည်း မဟုတ်ဘူးတဲ့။ အပြစ်တွေ အများကြီးတင် ပြောတယ်ပေါ့ဗျာ။ ဟာ-ဒို့ဘုရားကတော့ နောင်ဘဝဖြစ်တယ်တွေ၊ မဖြစ်ဘူးတွေ၊ တို့အသိ၊ တို့အတွေး မရောက်ရဘူး ပြောတယ်လို့။ တို့ကဖြင့် ကိုယ်ယူထားတာကိုခံရတဲ့ ကိုယ်ယူထားတဲ့ ဘာသာတရားကတော့ နောင်ဘဝပဲ တို့ပြောနေပါလားလို့။ ဟော-ကျုပ်တို့ကတော့ သိသွားပြီပေါ့ဗျနော်။ ဒါလေး သိသွားတော့ ကဲ-ဒီလိုဆိုရင် ဒီနောင်ဘဝဆီကို ညွှန်ပြနေတဲ့ဘုရား။ ဟော-ဘာသာရေးပေါ့နော်။ နောင်ဘဝဆီ ညွှန်ပြနေတဲ့ ဘာသာရေးက တို့ယူထားတာလားဆို၊ တို့ယူထားတာမဟုတ်ဘူး။ တို့ယူထားတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒို့ဆီဘယ်နှယ့်ကြောင့် ရောက်နေတာတုန်းဆိုရင် သူကယူထားတာခံရလို့ ကျုပ်တို့ဆီ ရောက်နေတာ။ ဟုတ်ပြီနော်။

ဘာသာရေးကယူထားတာကို ခံရတာမို့လို့ ကျုပ်တို့က

ဘာသာရေးသမားဖြစ်နေတာ။ ခင်ဗျားတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာလုပ်ချင်ရင် တကယ်ဗုဒ္ဓဘုရားကို တွေ့အောင်ရှာနော်။ **ဗုဒ္ဓဘုရားဆီ ခင်ဗျားတို့ တကယ်ရောက်အောင်လုပ်လို့** ကျုပ်ဒီလိုပြောချင်တယ်ဗျ။ အဲ- ခင်ဗျားတို့ အခုလို ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူခံရတာ ဘာဖြစ်လို့ ခံရတာ တုန်းလို့မေးရင် ပွဲစားတွေကြောင့်ခံရတာဗျ။ ဒကာကြီးတို့နော်။ ဒကာကြီး ဦးထွန်းကျော်နော်။ အခုလို ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့အယူကို ဘာ ဖြစ်လို့ ခံရတာလဲလို့ မေးရင်ပွဲစားတွေကြောင့် ခံရတာ။ ဟုတ်ပြီနော်။ တကယ့် ဘုရားနဲ့ ခင်ဗျားတို့ တိုက်ရိုက်မတွေ့ဘူး။ ပွဲစားစကားနဲ့ပဲ ခင်ဗျားတို့က ပြီးနေရတာ။ စားမဲ့သူ၊ ပျိုးမဲ့သူနဲ့ စိုက်တဲ့သူ ပျိုးတဲ့သူ ရဲ့ကြားထဲမှာ ဘာရှိတုန်း ပွဲစားရှိတယ်ဗျ။ (Middle man) ပေါ့ဗျာ။ အလယ်လူရှိတယ်။ စိုက်မဲ့လူ၊ ပျိုးမဲ့သူက လာမရောင်းနိုင်ဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ စားမဲ့သူသုံးမဲ့သူ ကလည်း စိုက်ခင်းသွားပြီး မဝယ်နိုင် ဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ သူကဈေးထဲလာရောင်းမှ သူကဝယ်မှာ။ စိုက်တဲ့ လူပျိုးတဲ့သူကလည်း ဈေးထဲလာမရောင်းနိုင်ဘူး။ အဲ့ဒီလိုဆိုတော့ အလယ်လူဆိုတာ ရှိရမှာမဟုတ်လားဗျာ။ ဒီအလယ်လူပြောသမျှ ဈေးနဲ့ ခင်ဗျားတို့တော့ ဝယ်ရမှာဗျနော်။

အဲ့ဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ အလယ်လူကို ဖယ် ပစ်ကြလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ဆရာဦးအုန်းလွင်တို့နော်။ ဘုရားကို ကိုယ် ကိုယ် တိုင်တွေ့အောင်ရှာပါ။ ဘုရားဆီကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အရောက် သွားပါ။ ဒီလိုပြောရမယ်ဗျ။ ဘုရားဆီကိုယ်ကိုယ်တိုင် အရောက်သွား ပါ။ ကြားလူမထားပါနဲ့။ ခင်ဗျားတို့ကလည်း ကြားလူထားချင်တတ်ကြ တယ်ဗျနော်။ ကြားလူထားတဲ့ အလေ့ကလည်း ခုခေတ်တော့ပိုတောင် များလာသေးလို့ ပြောရမလိုဘဲဗျနော်။ ကျုပ်တို့ဗမာပြည်ရဲ့ နေအိမ် တွေ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း နတ်အုန်းသီးမရှိဘူးလား။ ရှိနေကြ ရှိနေတာ ပဲ။ နတ်ကြည်ညိုတယ်။ နတ်လေးစားတယ်။ နတ်ကိုးကွယ်တယ်ပေါ့။

နတ်ကိုးကွယ်တယ်တာပြောတာ။ ဒီလူတွေနတ်သိရဲ့လား
 ဗျာ ဦးအုန်းလွင်နော်။ နတ်မသိဘူးနော်။ နတ်မသိဘဲနဲ့ နတ်ကိုး
 ကွယ်တယ်ဆိုတော့ မသိဘဲနဲ့ မင်းဘယ်လိုလုပ်ကိုးကွယ်သလဲ-ဟ-
 ဆိုရင် ပွဲစားရဲ့ စကားအရ ကိုးကွယ်ရတာပဲလေ။ ဟုတ်ပြီနော်။
 ကြားလူမရှိဘူးလား။ နတ်နဲ့ ကိုးကွယ်သူတွေ ကြားထဲမှာ ကြားလူ
 မရှိဘူးလား။ အဲ- ကြားလူပြောသမျှ သူကဖြင့် ယုံရတာလို့ ပြောရမှာ
 ဗျာနော်။ အဲ့ဒီတော့ နတ်ကတော်လုပ်မနေပါနဲ့။ နတ်ကိုးကွယ်ချင်ရင်
 နတ်ကိုပဲ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်တွေ့လိုက်ပါ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်
 မတွေ့ရင်တော့ မကိုးကွယ်ဘဲထားလိုက်ပါ။ အဲသလိုပဲ ဘုရားကို
 ခင်ဗျားတို့ ကိုးကွယ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဘုရားရဲ့လမ်းညွှန်ကို ရချင်တယ်
 ဆိုရင် လုံးဝဘုရားဆီကို ခင်ဗျားတို့ ရောက်အောင် သွားလိုက်ပါ။
 ကြားလူမထားပါနဲ့။ ကြားလူထားရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ကို ဘာသာရေး
 ကနေပြီတော့ စားသွားတာ၊ မျှိုသွားတာ ခင်ဗျားတို့ ခံရမယ်လို့ ဒီလို
 ပြောရမယ်ဗျာနော်။ အဲ့တော့ ကြားလူမထားပဲနဲ့ လုပ်လို့ရှိရင်ကတော့
 ကြားလူမရှိရင်တော့ တကယ်ပဲ ဘုရားပြောတဲ့စကားကို ခင်ဗျားတို့
 သိရမယ်။

တရားကို ဆန်းစစ်မိတော့

သိသွားတော့ သူ ပြောတာငါတို့ ဘယ်လိုအသုံးကျတုန်း
 ဘယ်လို အသုံးမကျဘူးတုန်းလို့ ခင်ဗျားတို့ကိုယ် ခင်ဗျားတို့ဆန်းစစ်
 ပေါ့။ အဲ့ဒီလို တကယ်အသုံးကျပြီလို့ဆိုရင် ကိုးကွယ်ပါ။ ဒါ ခင်ဗျား
 တို့က ကိုးကွယ်တာ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကျုပ်တို့အဲ့ဒီအဖြစ်ရောက်ခဲ့တယ်။
 ကျုပ်တို့လည်းပဲ ငယ်ငယ်ကဘုန်းကြီးလုပ်။ ဘုန်းကြီးလုပ် တောထွက်
 တရား အားထုတ်ပေါ့ဗျာ။ တရားရပေါ့ဗျာ။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့

တောထဲမှာ ငါတော့ တရားရပြီပေါ့။ ဒီလိုဆိုရင် ငါရတဲ့တရားတွေက သူများရတဲ့တရားတွေနဲ့ တူလား၊ မတူလား။ အဲ့ဒီတရားတွေတော့ လိုက်ကြည့်ဦးမှ ဆိုပြီးသကာလ လိုက်ပြီး ဟိုရိပ်သာသွား၊ ဒီရိပ်သာ သွား လျှောက်ကြည့်တယ်။

သူတို့ဟာနဲ့ ကိုယ်ဟာနဲ့လည်းမတူဘူး။ သူတို့ဟာနဲ့ သူ များဟာလည်း မတူဘူး။ တရားဆိုရင်တော့ တူရမှာ-ဟ-လို့။ မတူဘူး ဆိုကတည်းက တရားတော့မဟုတ်ဘူး။ အဲ့ဒီလိုနဲ့ ကျုပ်တို့လည်းပဲ ဒါဟာ ဒီလိုဆိုရင် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မတူပေမယ့် ရတာ ကတော့ နဂိုစိတ်ဓာတ်မဟုတ်ဘူး။ အခုနောက်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သွားပြီ။ နောက်စိတ်ဓာတ် ဖြစ်တယ်ဆိုတည်းက ရုပ်က နောက်ရုပ်ဓာတ်ဖြစ် နေပြီ နဂိုလူမဟုတ်တော့ဘူး။ ငါအခုလူပါ။ နဂိုလူမဟုတ်တော့ဘဲ နဲ့ပြောင်းသွားတာက တရားလည်းမဟုတ်သေးဘူးလို့ဆိုရင် အဲ့ဒါ ဘာ လူတုန်း။ မမေးသင့်ဘူးလား။ . ဆရာဦးအုန်းလွင်. . ရာ. . နော်။

နဂိုလူလည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ တခြားလူလည်းမဟုတ် တော့ဘူးဆို ငါဘာလူတုန်းလို့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင်မှ ဟို - ဦးသိန်း ဖေမြင့်ပြောသလိုပဲ။ ရှမ်းကြီးတစ်ယောက် ရန်ကုန်မှာလာတယ်တဲ့။ အဲ-မျက်စိလည်နေတယ်ပေါ့ဗျာ။ ဒါ-နဲ့သူ့ကိုမေးတယ်။ ဟေ့-ဗမာ ငါဘယ်သွားမလဲလို့ မေးတယ်။ အဲ့လိုမေးတယ်တဲ့ဗျာနော်။ ဟေ့-ဗမာ ငါဘယ်သွားမလဲလို့ မေးတော့ ဝါကျကမမှန်ဘူးပေါ့နော်။ ငါ-ဘယ် တည်းရမလဲလို့မေးရမှာပေါ့။ ဟေ့-ဗမာ ငါဘယ်သွားမလဲလို့ဆိုတာ မျိုးလို မေးတယ်တဲ့။ အခုလည်းပဲ ကျုပ်တို့က ငါ-ဘာလူပါလိမ့် လို့က မသိဘူးဗျ။ ဟုတ်ပြီနော်။

အဲ့ဒီတော့ ငါရိုးရိုး လူလည်းမဟုတ်ဘူး။ တရားလူလည်း မဟုတ်ဘူးလို့ဆိုတော့ ငါဘာလူလဲလို့ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကျပ်မေးရတယ်။ ဒါ-ကျုပ်ဖြင့် ဘယ်သူမှ မေးဖူးမယ်မထင်ပါဘူး။ ကျုပ်မေးတယ်ဗျာ။

ဘာတုန်းဆို ကျုပ်တို့က ခေတ်လူဖြစ်လာတော့ ခေတ်လူဆိုတာက ညှိညှိနှိုင်းနှိုင်းတွေက လုပ်တာကိုးဗျ။ ကျုပ်တရားရတော့ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းနဲ့ အိပ်မနေဘူး။ ကျုပ်တရားရရင် သူများရတဲ့ တရားနဲ့ ကျုပ်ရတဲ့တရားနဲ့တူလား လျောက်ကြည့်မယ်။ မတူဘူးလား လျောက်ကြည့်မယ်။ ဟုတ်တယ်၊ မတူဘူး။ ဒါဖြင့်ငါရတဲ့တရား ငါသိလား မသိဘူး။ သူရတဲ့တရား ငါသိလား မသိဘူး။

ဟာ - မသိတာချည်းဘဲဖြစ်နေရင်တော့ သူရတဲ့တရား မသိရင်နေ ငါရတဲ့တရားတော့ ငါသိအောင်လုပ်ကြည့်မယ်။ အဲဒီအခါကျမှ ကိုယ်ရတဲ့ တရားကို ကိုယ်သိသွားတယ်။ အော် - ငါကပြောမယ်ဆိုရင် အာကာသ ရနေတာပဲ။ လဟာပြင်ငါကြည့်နေတာပဲ၊ ဟော-ဒါသိသွားတယ်၊ ဒါဆိုရင် **အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်**၊ ဒါအရူပစိတ်ပေါ့။ အရူပစိတ်ပေါ့လို့ သိလိုက်တော့ ဟာ-ဒီလိုဆို ငါအရူပရတာလား။ ဒီလိုဆိုရင် မဟာစည်ဆရာတော် ဘာရတာတုန်း။ မဟာစည်က ပိန်ဖေါင်းလုပ်တာဆိုတော့ ဒါရူပရတာပဲ။ စွန်းလွန်က ဘာလုပ်တာတုန်း။ ရှူးရှဲလုပ်တာဆိုတော့ သူရူပရတာပဲ။ ကြောင်ပန်းကဘာလုပ်တာတုန်း။ ကြောင်ပန်းက တုံးနာမ်၊ တိုင်နာမ်ဆိုတော့ ဒါအရူပရတာပဲ။ ရူပရတာ အရူပရတာတွေပါ အကုန်လျှောက်သိကုန်ရော။

ကိုယ့်ကိုယ်လည်း သိတယ် ။ သူများလည်း လျှောက်သိတယ်။ အဲဒီလိုလေးသိလာတဲ့အခါကျတော့ ဟုတ်ပြီ။ လုပ်တုန်းက ရတာတော့-ထား။ လုပ်ပြီးနောက်မှာ ရတုန်းကအတိုင်းပဲဆက်ဖြစ်နေတာ ဘာလဲ. . . ဟော-ဒါလည်း မေးရတာပေါ့ဗျာ။ အော်-ဒါဝိပါက်ပေါ့-ဟ-လို့။ လုပ်တုန်းကကံ လုပ်ပြီးနောက်မှာဖြစ်ထွန်းနေတာက ဝိပါက်။ ဥပမာ-ဒကာကြီးတို့ ဒီအပေါ်လာတဲ့အခါမှာ ဟိုနားကဖိနပ်ချွတ်ထားတယ်။ ဖိနပ်ချွတ်တုန်းက အလုပ်ပေါ့နော်။

ဖိနပ်ချွတ်ပြီးတဲ့အခါကျတော့ ဒကာကြီးတို့က ဒီလာတော့ ဖိနပ်လေးက ဟိုနားမှာချွတ်လျက်အတိုင်းနေတာမဟုတ်လား။ ကိုယ်ချွတ်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ မရွေ့မလျားနဲ့နေနေတာ ဒါ-ဝိပါက်ပေါ့။

ကျုပ်တို့လည်း လုပ်တုန်းက လုပ်တယ်။ လုပ်ပြီးနောက် ပိုင်းကျတော့လည်း မလုပ်ပေမယ့်လည်း ဖြစ်နေတယ်။ အော်-ဒါဝိပါက်ကိုးလို့။ ဟာ-ဒီလိုဆို ဒီဝိပါက်က တို့လူမှာ မဖြစ်ကောင်းဘူးဗျ။ ဝိပါက်ဆိုတာ ရူပ၊ အရူပဝိပါက်က ဗြဟ္မာမှာမှ ဖြစ်ရတာ။ ဟောကျုပ်တို့က ဒီလိုသိတယ်ပေါ့နော်။ ဟာ-ဗြဟ္မာမှာမှဖြစ်ရတာဆိုတာ စာထဲကပြောတာ။ အခု ငါ့မှာဖြစ်နေတာ။ ကဲ-ဘယ်နှယ့်လုပ်မတုန်းဗျာ။ စာဆိုတာ လူမှာဖြစ်တဲ့ဟာရဲ့ အမှတ်အသား။ ဟုတ်ပြီနော်။ အခုလူမှာ ငါ့ဖြစ်နေမှတော့ စာကဗြဟ္မာမှာမှ ဖြစ်မယ်လို့ ပြောတာကတော့ဖြင့် ဘယ်လက်ခံဖို့ ဖြစ်မလဲ။ စာထဲကမဖြစ်ဘူးဆိုတာနဲ့ ငါ့ဖြစ်နေတဲ့ဟာကို မဟုတ်ဘူးလို့ လုပ်လို့ဘယ်ကိုက်ပါ့မတုန်း။ ငါ့-ဖြစ်နေတာ ငါကိုယ်တိုင်တွက်ချက်လို့ သိနေတာပဲ။ အဲ့လိုဆို ဘယ်နှယ့်လုပ်မတုန်း။ စာပယ်ရမလား။ ဟာ-စာဆိုတာ ရခေါင့်ရခေါင်ကြီးကတည်းက ရေးထားခဲ့တာ။ အားနာစရာကြီး။ ဒီလိုဆိုရင်ညှိကွာ။ စာနဲ့လူနဲ့ညှိ။ ညှိပြီ။

စာအရှိနဲ့ တကယ်အသိနဲ့ ညှိကြည့်တဲ့အခါ

ဘယ်လိုညှိသလဲလို့ ဆိုတဲ့အခါကျ. . စာထဲကဗြဟ္မာမှာမှ အရူပဖြစ်တာ။ အခုတော့ အရူပကလည်း ငါ့မှာဖြစ်တာ အရူပဝိပါက်ကလည်း ဒီလိုဆိုရင် ငါကဗြဟ္မာဖြစ်လိုက်။ ငါက ဗြဟ္မာဖြစ်ပြီဆိုရင် စာပြောတာလည်းမှန်တယ်။ ငါတွေ့တာလည်း မှန်တယ်။ အော်-ဗြဟ္မာက ငါလား။ ငါ ဗြဟ္မာလုပ်ရမှာလား။ အေး-ဒါဗြဟ္မာပေါ့။

ဟာ-ဗြဟ္မာဆိုရင် ဗြဟ္မာလက္ခဏာ ငါ့မှာရှိရဲ့လား။ အော်-ဗြဟ္မာ
 လက္ခဏာ ငါ့မှာရှိရဲ့လားဆို အားနာနာနဲ့ပဲ ဗြဟ္မာလုပ်လိုက်ရတာ
 ပေါ့ဗျာ။ ဗြဟ္မာလက္ခဏာ ငါ့မှာ ရှိရဲ့လားလို့ ဆိုတော့ ဗြဟ္မာဆိုတာ
 ဘာတုန်း။ **ဗဟိဒ္ဓါ ပါပါ ဗြဟ္မာ။ ပါပါ -မကောင်းမှုတွေကို၊ ဗဟိဒ္ဓ-
 အပပြုပြီးတဲ့ သူဟာ ဗြဟ္မာ-ဗြဟ္မာပဲလို့။** ငါ့မှာမကောင်းမှုတွေရှိ
 သလား။ ဟုတ်တယ်။

အဲ့ဒီတရားရနေတော့ မကောင်းမှုက စိုးစဉ်းကလေး
 တောင်မရှိဘူး။ အော်-ဒါကြောင့် ငါ့-ဗြဟ္မာလုပ်ရတာကိုး။
 ရူပဗြဟ္မာဆိုတာ **ယာနာဒိဿယနတ္ထိ** နှာခေါင်းအလုပ်မလုပ်ဘူး။
 လျှာအလုပ် မလုပ်ဘူး။ ကိုယ်ကာယအရေပြား အတွေ့အထိ အလုပ်
 မလုပ်ဘူး။ အော်-ဟုတ်တာပဲ။ ငါ့-ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုးဝါးဝါး
 ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း နေရာကြီးနေရလည်း မနေချင်ပါဘူးလို့ မဖြစ်
 တာက ဒီရူပဗြဟ္မာရဲ့ သတ္တိကိုး။ ဟော-ဒီလိုသိလာတယ်ပေါ့ဗျာ။ ဒီလို
 ဆိုတော့ ဗြဟ္မာဆိုတာ ငါဆိုတာသိလာတဲ့အခါကျတော့ အင်း -
 ဒေဝတာတွေကရောပေါ့။ ဟာ-**ဒေဝတာတွေကလည်းပဲ တောင်း
 လာရင် နည်းနည်းဆိုပြီးလည်းပဲ ပေးတယ်။ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ
 ကလည်း မပျက်ပြားအောင်နေတယ်လို့ဆိုရင် ဒီလူကတော့
 ကျော်ဇောတောက်ပရပြီပေါ့။**

ဒါတွေက **ကာမာဝစရဒေဝတာ**တွေပဲပေါ့။ ဟောဒီလို
 မျိုးလို ကျုပ်တို့ကသိတယ်။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဟော-ဒေဝတာတွေက
 လူတွေပါပဲလား-ဟ။ နတ်တွေကလည်း လူတွေပဲဟ။ ဗြဟ္မာတွေက
 လည်း လူတွေပဲ။ ငရဲရောလို့မေးတော့ ငရဲဆိုတာကတော့ သူများ
 ကိုသတ်တယ်၊ ဖြတ်တယ်လို့ဆိုလို့ရှိရင် သတ်နေရ၊ ဖြတ်နေရက
 တည်းက စိတ်ကဆိုးနေပြီ။ စိတ်ဆိုးနေပြီဆိုကတည်းက စိတ်က မချမ်း
 သာနေဘူး။ အဲလိုဆိုတော့ သူချမ်းသာကင်းချင်တယ်ဆိုတော့ **နိရယ။**

အော်- နိရ-အယ။ အယ-ချမ်းသာ။ နိရ- မရှိတာဆိုတော့ ဟုတ်တာပေါ့။ သူများသတ်တဲ့လူတွေ ဘာတွေတို့ဆိုတာ ငရဲတွေပေါ့။
 ငရဲကလည်း လူဖြစ်နေပြီ။ ပြိတ္တာကလည်း လူဖြစ်နေပြီ။ တိရစ္ဆာန်တွေ၊ အသူရကယ်တွေကလည်း လူဖြစ်နေပြီ။

အဲ့ဒီလိုသိတဲ့အခါကြတော့ ဟာ-ဒို့ဘုရားကတော့ဖြင့် (၃၁)ဘုံတရားဟာ ဒုက္ခတရားလို့ပြောတယ်။ ဒို့-ခုဟာကတော့ဖြင့် (၃၁) ဘုံထဲမှာပဲ တို့က-ရနေကြတယ်။ ဘယ်ကိုက်မတုန်း။ တို့ဘုရားတရားကိုတော့ဖြင့် ရအောင်ကိုရှာမှ ကိုက်မှာဆိုပြီးတော့ ဘုရားဆီသွားမှပဲ။ ငါတို့ဘုန်းကြီးတွေဆီမှာကတော့ တရားက မရှိဘူး။ တို့ဘုန်းကြီးတွေက (၃၁) ဘုံထဲက ရူပနဲ့ အရူပတရားလုပ်နေတာ။ ဒီရူပနဲ့ အရူပကို မြတ်စွာဘုရားကတော့ ရှောင်ကျဉ်ရမှာလို့ ပြောတာ။ အဲ့ဒီလို ရှောင်ကျဉ်ရမယ်ပြောရဲ့သားနဲ့ ဒို့ကတရားလုပ်နေတယ်ဆိုရင် ဒီမှာတော့ တရားမရှိဘူး။ ဘယ်ဘုန်းကြီးဆီမှ မသွားနဲ့။

ဘုရားရှာ တရားတွေ့.

အဲ-ကျုပ်ကလည်း အဲ့ဒီတုန်းကဘုန်းကြီးပေါ့နော်။ ဘယ်ဘုန်းကြီးဆီမှ မသွားနဲ့ဆိုတော့ ဘယ်သူဆီသွားရမှာတုန်း။ ဘုရားဆီသွားရမှာ။ ဘုရားဆီသွားလို့ ဘုရားက ပရိနိဗ္ဗာန်စံခဲ့တာ နှစ်(၂၅၀၀)ကျော်ပြီ။ ဒါပေမယ့်သူပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို စာစုအဖြစ်နဲ့ ရေးထားခဲ့တဲ့စာတွေ ရှိသေးတယ်။ အပြည့်အစုံ မှန်ချင်မှ မှန်မှာဖြစ်ပေမယ့် မှန်သင့်သလောက်လဲမှန်နေတာ ဖြစ်ရမယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဘုရားဆီသွားမယ်ဆိုပြီး စာပြန်ဖတ်မယ်။ ဟော-ကျုပ်ဖြင့် ဘုရားဆီကို အဲ့ဒီလိုသွားခဲ့တယ်လို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။

အဲဒီလိုနဲ့ ဘုရားဆီသွားခဲ့တော့ ဘုရားဆီသွားကာမှ

ဘုရားပျောက်သွားလိုက်တာဗျာ။ ဘယ်လိုပျောက်သွားသလဲလို့ဆိုတော့ ဘုရားဆီသွားတယ်ဆိုပြီး စာဖတ်တဲ့အခါကျတော့ ဘုရားက **အဗျာကထန** တရားဟောတာကိုး။ အဲ့ဒီဟောတဲ့ အဗျာကထန တရားကြတော့ နားမလည်တော့ဘူး။ ဘုရားက သတ္တဝါတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အယူသုမယူဘူးလို့ ပြောတယ်။ တို့ကတော့ယူနေတယ်။ သတ္တဝါတွေ သေပြီးနောက် မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတဲ့အယူ သုမယူဘူးလို့ပြောတယ်။ အင်း တို့ကတော့ ယူနေတယ်ဗျလို့။

တို့က သူ့တပည့်ပဲ။ သုမယူရင် တို့မယူမှကိုက်မှာ။ သူကတော့မယူဘူး။ သူတပည့်တွေလည်း မယူစေဘူးလို့ပြောတော့ သူ့တပည့်အမည်ခံထားတဲ့ ငါကတော့ ယူနေတယ်ဆိုတော့ ငါက အန်တတာလား။ အင်း-အဲ့ဒါကတော့ မကောင်းလိုက်သမှဖြစ်ခြင်းပေါ့။ အဲ့တော့ ငါလည်းမယူတော့ဘူး။ ကျုပ်ကပြောပြီပေါ့ဗျာ။ ငါလည်းမယူဘူးလို့ခါချလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သေပြီးနောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အယူကျုပ်တို့ကယူထားတာနော်။ မယူတော့ဘူးလို့ဆိုတဲ့အခါကျတော့ မဖြစ်တော့ဘူးလို့ ရောက်သွားရော။ ဟာ-မဖြစ်တော့ဘူးလို့ ဘုရားက မယူဘူးလို့ဆိုတဲ့ အခါကြတော့ မဖြစ်တော့ဘူးလို့ မယူရရင် သေပြီးနောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ယူချင်တယ်။ သေပြီးနောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မယူရရင် သေပြီးနောက် မဖြစ်တော့ဘူးလို့ဆိုတာ ယူချင်တယ်။

ဟာ-ငါက မယူတတ်တော့ဘူး။ ဘုရားကတော့ နှစ်ခုလုံး မယူဘူးလို့ပြောတယ်။ အဲ့လိုဆိုတော့ ဘယ်လိုများမြတ်စွာဘုရား ယူလိုက်တာတုန်းလို့။ ဘုရားဘာယူတယ်လို့တောင် ကျုပ်ကမသိတော့ဘူး။ ဘုရားဘာယူတယ်လို့ မသိတော့တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ့်ဆရာတောင်မှ ဘာယူတယ်လို့ ကိုယ်က မသိတော့ဘူးဆိုတော့ ဘယ်မတုန်းငါဘုရားသိတယ်ဆိုတာ။ ဘုရားဘယ်လို ယူသလဲလို့ဆိုတာသိအောင်

ရှာရင်းရှာရင်းနဲ့မှ နောက်တော့ အရိယသစ္စာပေါ်ကို မတော်တဆ
ရောက်သွားတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့ဗျာ။

ကံကိုတွေ့မှ အရိယသစ္စာကို ရောက်

ကံသွားတွေ့တာပဲဗျ။ အဲ့ဒီ **ကံသွားတွေ့တဲ့အခါကြမှ
အရိယသစ္စာကို ရောက်လာတယ်**လို့ ကျုပ်တို့ဒီလိုပြောရမှာပေါ့ဗျာ။
အဲ့သလိုဆိုတော့ ကျုပ်တို့နော် ဗုဒ္ဓဘာသာက ကျုပ်တို့ကို ယူထားတာ
ခံရလို့ မျက်စိလည်လမ်းမှားပြီးသကာလ လျှောက်ပြီးသဝေထိုးနေရာ
ကနေပြီးတော့ ကျုပ်တို့က ဘုရားဆီကိုရောက်အောင်သွားမယ်ဆိုပြီး
တော့ တောက်လျှောက်သွားလိုက်တဲ့အခါမှာကျတော့ ဘုရားက
လည်း အနားရောက်သွားတော့ ပျောက်သွားရော။ ဘုရားဖြင့်ဘာ
မှန်းကို မသိတော့ဘူး။ ဘုရားဘာမှန်းမသိတော့လည်း ကျုပ်တို့က
မှုတုံဝါးတား မနေတတ်ဘူး။

ဘုရားဘာမှန်းမသိတော့ ဘာဖြစ်လို့ မှုတုံဝါးတားမနေ
တတ်တာတုန်းလို့ဆိုရင် ကျုပ်တို့ကလည်းပဲ နည်းနည်းလေကြီးတယ်
လို့ ပြောရမလို့ရှိတယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းက ဘာပြောလဲဆိုရင် ငါက
ဟောဒီဘဝမှာ ငါ့ကိုယ်ကို ဘုရားပေးလိုက်ပြီ။ ကိုယ်နဲ့ချစ်ဖက်ခင်ဖက်
ကလေးတွေ တွေ့ရင်တောင်မှ နင်တို့ ငါ့တော့မရတော့ဘူးနော်။
ငါ့စိတ်ပဲနင်တို့ရမယ်။ ငါ့ကိုယ်ကိုတော့ ငါ့ဘုရားပေးပြီးသွားပြီ။ ဟော
ကျုပ်က ဒီလိုပြောသမားပေါ့နော်။ ဒါလေကြီးတယ်ပြောရမှာဗျာနော်။
အဲ့တော့ ငါကဖြင့် ငါ့ကိုယ်ဘုရားပေးထားတာတဲ့။ ခုတော့ ဘုရား
တော့ ငါကမသိဘူး။ မသိတဲ့လူကိုများ ကျုပ်ကိုယ်ကို ပေးထားတယ်
ဆိုရင် ကျုပ်ဘယ်လိုအကောင်စားလည်းလို့ ပြောရမှာပေါ့ဗျာနော်။
အရူးပဲ။ ဟာ ငါအရူးဖြစ်လို့တော့မကိုက်ဘူး။

တောထဲမှာ လမ်းပြတစ်ယောက်နဲ့ ကိုယ်သွားတယ်။ လမ်းပြနဲ့ ကိုယ်နဲ့ ကွဲသွားတယ်ဆိုရင် ဘယ်သွားတတ်မှာတုန်း။ အင်း-ဟောဒီခရီးတော့ဖြင့် ငါကတော့ တော်တော်ခက်ပြီလို့။ ဒါနဲ့ ဘုရားပျောက်ကို ကိုယ်ကရှာရတာပေါ့ဗျာ။ ရှာတဲ့အခါကျတော့ တော်တော်ကြီးရှာမိတဲ့ အခါကြတော့ ရှာတယ်ဆိုတာကလည်း ကိုယ်က အရူပရောက်နေတာကနေပြီး တိုးတက်ပြီးရှာတဲ့အခါကျတော့လည်း အရူပလိုဘဲတိုးတက်သွားတာပါ။ အရူပလို အာကာသဈာန်ကနေ ပြီးတော့ ဝိညာဏဈာန် ရောက်တာပေါ့။ ဝိညာဏဈာန်ကနေပြီးတော့ တိုးတက်ပြီး ရှာတော့ အာကိဉ္ဇဉဈာန်ရောက်တာပေါ့။ အာကိဉ္ဇဉဈာန်ရောက်တော့ ဘာမှမရှိဘူး။ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာ ရုပ်လည်း မရှိဘူး။ နာမ်လည်း မရှိဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုရင် ဖြစ်ပျက်ပဲ။ သူတို့က ဖြစ်ပျက်သွားတာ ဘာမှမရှိဘူး။

အဲဘာမှမရှိဘူးလို့ဆိုရင်တော့ အဲဗျာ - ကိုယ်ရှာတာက အဲဒီမရှိတာ ရှာတာမဟုတ်ဘဲ။ ကိုယ်ကဘုရားရှာတာကို ဘုရားရှာရင်းနဲ့ မရှိတာရောက်သွားတဲ့ အခါကျတော့ အဲဒီလိုဆိုရင်ဗျာ ငါ့နောက်ဘဝ ဘာနဲ့များ သွားမှာတုန်းလို့ လာပြီ။ အဲဒီ အခါကျတော့ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ကျုပ်တို့ကနဂိုကထင်ထားတာက ပရမတ်ရဲ့ ကံရဲ့သတ္တိကလေးနဲ့ ကျုပ်တို့က နောင်ဘဝသွားမှာကိုဗျ။ ကံရဲ့သတ္တိကလေးဆိုတာလည်းပဲ ကံရှိမှဖြစ်မှာ။ ကံတောင် မရှိနေတော့ ကံရဲ့သတ္တိကလေးလည်းမရှိတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ရုပ်လည်းမရှိတော့ဘူး။ နာမ်လည်းမရှိတော့ဘူး ကံသတ္တိကျမှ ဘယ်ရှိလို့ရတော့မှာတုန်းနော်။ ဒီလိုဆိုရင် ဘာနဲ့ငါ နောင်ဘဝဘာနဲ့သွားမှာတုန်း။

ဥပမာရထားနဲ့ နောင်ဘဝသွားမယ်ဆိုရင် ရထားမရှိတော့ရင် သွားလို့မရတော့ဘူး။ ဟာ-သင်္ဘောနဲ့သွားမယ်ဆိုရင် သင်္ဘောမရှိရင် သွားလို့မရတော့ဘူး။ အခုလည်းပဲ။ ကံရဲ့သတ္တိကလေး

နဲ့သွားမယ့်ဟာ ကံလည်းမရှိတော့ ကံရဲ့သတ္တိလည်းမရှိဘူး။ ဘာမှမရှိဘူးလို့ဆိုရင်တော့ ဘာမှမရှိတော့တာကို ဟာ - ဒီလိုဆိုရင်နောင်ဘဝ ဘာနဲ့သွားမှာတုန်း။ ဒီလိုဆိုရင် နောင်ဘဝက မရှိတော့တာလား။ သွားစရာ မရှိတော့ဘူးဆိုရင်တော့ နောင်ဘဝ လည်းမရှိတော့ဘူးပေါ့။ နောင်ဘဝမရှိတော့တာလား။ ဟာ- နောင်ဘဝက မရှိလို့ကိုက်ပါ့မတုန်း။ ဟာ-ဘာဖြစ်လို့ မကိုက်တာတုန်း။ ငါတို့ တရားတွေရှာနေရတာ နောင်ဘဝအတွက်ရှာနေတာ။ ဒါ-ဇာတိလေးက ပြုပြီနော်။

ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ကိုယ်ကိုဘာသာရေးက အယူခံထားရတာ။ အယူခံထားရတော့ ဘာသာရေးကပြောတဲ့အတိုင်း နောင်ဘဝကို ကိုယ်ကယူထားတာဗျနော်။ ငါ ကံရဲ့ သတ္တိလေးမရှိရင်တော့ နောင်ဘဝသွားစရာမရှိတော့ဘူး။ ဒီလိုဆိုရင် နောင်ဘဝက မရှိတော့ဘူးလား။ နောင်ဘဝမရှိတော့လို့တော့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မတုန်း။ ဟာ-ဘာဖြစ်လို့မဖြစ်တာတုန်း။ နောင်ဘဝမရှိတော့ရင် တရားမရှိဘူးဖြစ်မှာပေါ့။ တရားဆိုတာကော ရှိလို့လားကွာ တစ်ခါထပ် မေးသဗျာ။ တရားရှိတာပေါ့။ တရားရှိရင်ပြောစမ်းပါ။ တရားမင်းသိလို့လား အဲ-တရားတော့ ငါမသိဘူးလို့။ တရားမသိဘဲနဲ့ ဘယ်နှယ့်ကြောင့် တရားရှိတယ် ပြောနိုင်တာလဲ။

ဘုရားဆိုတဲ့သူဟာ တရားပဲဟောခဲ့တာ။ ဘုရားရဲ့လုပ်ငန်းဟာ တရားဟောတာပဲ။ တရားတော့ရှိတယ်။ ဘုရားက မင်းဧကန္တရှိလို့လား။ မေးခွန်းတစ်ခုမေးပြန်တယ်ပေါ့ဗျာ။ ဘုရားဧကန္တရှိလို့လား။ ဘုရား ဧကန္တရှိတယ်။ ဒီကမ္ဘာလောကထဲမှာ ငါမမီလိုက်ပေမယ်လို့ ဘုရားဧကန္တရှိတယ်လို့ ငါပြောနိုင်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ပြောနိုင်တာလဲ။ ငါရှိတယ်လို့။ ငါကို အမေကနေပြီးတော့ ဘုန်းကြီးအဖြစ်နဲ့ မွေးပေးတာ မဟုတ်ဘူးလို့။ အမေကမွေးပေးတုန်းက လူတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ မွေးပေးတာလို့။ အခုငါကဘုန်းကြီးဖြစ်နေတယ်လို့။

အဲ့ဒီ ဘုန်းကြီးက ငါ့အမေက မွေးတဲ့သူမဟုတ်ဘူးလို့။ ငါ့ဆရာ ဘုန်းကြီးများက ငါ့ကိုရဟန်းခံပေးလို့ ဘုန်းကြီးဖြစ်နေတာ။ ငါ့ဆရာ ဘုန်းကြီးလည်း သူ့ဆရာဘုန်းကြီးများကနေ ရဟန်းခံပေးလို့ ဘုန်းကြီးဖြစ်တာ။ အဲ-သူ့ဆရာဘုန်းကြီးရဲ့ဆရာဘုန်းကြီးလည်း ဟို-သူ့အထက်က ဘုန်းကြီးကနေ ရဟန်းခံပေးလို့ အစဆုံးဘုန်းကြီးက ဘုရားလုပ်ပေးလို့။ ဒီလိုဆိုရင် ဘုရားမရှိခဲ့ရင် အစဆုံး ဘုန်းကြီးလဲ မရှိဘူး။ အစဆုံး ဘုန်းကြီးမရှိရင် အစဆုံးဘုန်းကြီးရဲ့နောက်က ဘုန်းကြီးလည်း မရှိဘူး။ ငါလည်း မရှိဘူး။ အခုငါရှိနေတယ်။ ငါရှိတဲ့ အတွက် ဘုရားရှိတယ်။

အဲ -ကျုပ်ကဒီလိုဆက်ပြီးတော့ ဘုရားရှိတယ်။ ဘုရားရှိရင် တရားလည်းရှိရမယ်။ တရားရှိရင် တရားဆိုတာ ကဲ-မင်းဘာတုန်း။ ဟာ-မသိဘူး။ ငါတရားမသိဘူး။ အဲ့တော့နော် ကျုပ်တို့က စာတွေ၊ ပေတွေ ဓမ္မာစရိယရောက်အောင်သင်နေပြီနော်။ တရားမသိဘူး။ အဲ့တော့ ဒကာဒကာမတွေဆိုတာတော့ ဝေလာဝေးလို့ ပြောရတော့မယ်ပုံ ရှိတယ်ဗျနော်။ တရားမသိဘူး။ ဒီလိုဆိုရင် တရားမသိရင် မင်း ဟာ-ကချာတူးလန်လှချည်လားလို့။ ဟာ-ဒီလောက်ကြီးတော့ ငါ-ချာတူးမလန်ပါဘူးပေါ့။ တရားမသိဘူးဆိုပေမယ့် ဘာမှမသိတာတော့မဟုတ်ဘူး။ ဘာများသိသေးလို့လဲပေါ့။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အမေးအဖြေ လေးလုပ်တာပေါ့ဗျာ။

တရားရှာ ကံကိုတွေ့

ဘာများသိသေးလို့လဲလို့ဆိုတဲ့အခါကြတော့ မတရားတာတော့ သိပါတယ်ပေါ့။ ကဲ-ပြောစမ်း။ မတရားတာတွေ သိတာဆိုတော့ သူများဟာခိုးရင် မတရားဘူး။ သူများအသက်သတ်ရင် မတ

ရားဘူး။ သူများလိမ်ရင်မတရားဘူးပေါ့ဗျာ။ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် ကျုပ်က မတရားတာတွေကို ကျုပ်က မြင်ပြလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဟုတ်ပြီ။ ဒါတွေမတရားဘူးဆိုရင် ဒါတွေကို ပြောင်းပြန်လှန်လိုက် မယ်။ သတ်တာကို ပြောင်းပြန်လှန်ရင် မသတ်ဘူး။ ခိုးတာကို ပြောင်း ပြန်လှန်လိုက်ရင် မခိုးဘူး။ အော်-ဒါတရားတာပေါ့။

ဟာ-ဒီလိုဆိုရင် တရားဆိုတာလည်းနော် . . ကံနဲ့တူ လိုက်တာလို့။ မတရားတာက ကံဆိုး၊ တရားတာက ကံကောင်း။ တရားတဲ့ အကျိုးက ကံကောင်းရဲ့အကျိုး။ မတရားတဲ့အပြစ်က ကံဆိုး ရဲ့အပြစ်။ ဟာ-အချက်လေးချက်ပဲလို့။ ဟောဒီလေးချက်ကနေ **အရိယသစ္စာ**ဆီကို ကူးသွားတယ်။ ဒီအရိယသစ္စာတရားသိသွားတဲ့ အခါကြတော့ ဟာ-မြတ်စွာဘုရားက ဘယ်နောင်ဘဝဖြစ်တယ်လို့ ယူလိမ့်မတုန်း။ မဖြစ်ဘူးလို့လည်း ဘယ်ယူလိမ့်မတုန်း။ ဘာဖြစ်လို့ တုန်းဆိုရင်တော့ ကံကောင်းတာလုပ်တယ်နော်။ ကောင်းတဲ့လူဖြစ် လိမ့်မယ်။ ကံဆိုးတာလုပ်တယ်နော်။ ဆိုးတဲ့လူဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ဒီမှာ တင်ပဲ ဆရာတစ်ယောက်ကနေ လူနာတစ်ယောက်ကုသလိုမျိုးလို ဒီလူကို မကျော်ဘူးလို့။

မြတ်စွာဘုရားပြောသွားတာက အဲ့ဒီလို တရားလည်း တွေ့ မြတ်စွာဘုရားလည်း ပြန်တွေ့။ ဟော-ကျုပ်တွေ့ခဲ့ရတယ်ဗျ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဒီလိုတွေ့တဲ့အခါကြတော့ ဟာ-ဒီလိုဆိုရင်တော့ဟေ့ . . . မြတ်စွာဘုရား ပြောတဲ့အရိယသစ္စာတရားဆိုတာ အင်မတန် အသုံးကျတဲ့ဟာပဲလို့။ ကျုပ်တို့က ဘုရားနဲ့တရားတွေ့တဲ့ အခါကျ တော့ ဒီလိုမျိုးလိုဖြစ်တော့တာ။ အဲ့ဒီမှာကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ ဘာ သာတရားက ကိုယ်ယူထားတဲ့ဟာကို ကျောခိုင်းပြီးတော့ ကိုယ်က ဘာသာတရားကို ပြန်ယူတယ်။ ဘာသာတရားကို ကိုယ်ကပြန်ယူ နိုင်ဖို့ရန်အတွက် ဟုတ်ပြီနော်။ ဘာသာတရားထဲ ကိုယ်တော့ ဘာသာ

ဝင်တော့ဖြစ်နေတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တော့ဖြစ်နေပြီ။ ကိုယ့်ဘာသာ
တရားက ကိုယ့်ယူထားခံရလို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်တာဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့။
ကိုယ်က ဗုဒ္ဓဘာသာတရားကိုယူမှ အဲ့ဒီ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားကို ကိုယ်
အသုံးချနိုင်မှာ မဟုတ်လား။ အဲ့ဒါမှ သခင်ဗျနော်။

အဲ့ဒီတော့ ကျုပ်ကဖြင့် ဘုရားတွေ့မှပဲ။ ဟုတ်ပြီနော်။
ပွဲစားတွေရဲ့ ဘေးရန်ကလွတ်တော့တယ်လို့ ဒီလိုပြောရမှာဗျနော်။
ပွဲစားတွေကဘာပြောလည်းဆိုရင် နောင်ဘဝနော်၊ နောင်ဘဝနဲ့ သူတို့
က ပြောတယ်။ အဲ့ဒီ နောင်ဘဝပြောတော့ ဒီနောင်ဘဝဆိုတဲ့ အသိ
အမြင်က သမ္မာလား၊ မိစ္ဆာလားဆိုတော့ . . . ဖြစ်တယ်လို့ မြင်တော့
သဿတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။ မဖြစ်ဘူးလို့မြင်တော့ **ဥစ္ဆေဒမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ**။ မိစ္ဆာတွေ။
အဲ့ဒီမိစ္ဆာဓာတ် ဖြစ်နေရဲ့သားနဲ့ မိစ္ဆာဓာတ်ကြီးက ကျုပ်တို့ကို ဦးစီးနေ
ရဲ့သားနဲ့ ကျုပ်တို့ကတွေးပြီဆိုရင် ဒီအတွေးကလည်း မိစ္ဆာပဲ။ အဲ့ဒီ
မိစ္ဆာဓာတ်တွေ ဦးစီးနေရဲ့သားနဲ့ ကျုပ်တို့ကပြောပြီဆိုရင် အဲဒီအပြော
က လည်းမိစ္ဆာပဲ။ အဲ့ဒီ မိစ္ဆာဓာတ်တွေဦးစီးနေရဲ့သားနဲ့ ကျုပ်တို့က
လုပ်နေပြီ နေနေပြီ လို့ဆိုရင် အဲ့ဒီလုပ်တာတွေ နေတာတွေကလည်း
မိစ္ဆာပဲ။ မိစ္ဆာကမ္မန္တ၊ မိစ္ဆာအာဇီဝတွေပေါ့ဗျာ။

ဒီတော့ ကျုပ်တို့ကဖြင့် ဘာသာတရားရဲ့ အယူခံနေရ
သမျှကာလပတ်လုံး ကျွန်ကနေ မလွတ်ပါဘူး။ အဲဘာသာတရားရဲ့ယူ
တာခံရတာကနေ လွတ်အောင်အတွက် ဘုရားဆီသွား။ ဘုရားပြော
တဲ့ အရင်းတရားပေါ့ဗျာ။ ဒါဘာလဲ။ တို့ကို ဘာပြောတာတုန်း။ ဘုရား
ကတို့ကို ဘာပြောနေတာတုန်း။ ဒါကလေး ကျုပ်တို့သိအောင် လုပ်ပါ။
ကြားပွဲစားတွေကနေ ပြောနေတဲ့စကားနဲ့ ကျုပ်တို့တွေ လမ်းမဆုံးပါနဲ့
လို့။ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလိုပြောတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်တို့
ဘုရားက ကျုပ်တို့ဘာပြောလဲလို့ဆိုတော့ . . . ဟာ-တဲ့ . . . **ဒုက္ခအရိယ**
သစ္စာဆိုတာပြောတယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။

ဒုက္ခပရမတ္ထသစ္စာ မပြောဘူးနော်။ **သမုဒယအရိယသစ္စာ** ဆိုတာပြောတယ်။ **နိရောဓ အရိယသစ္စာ**ဆိုတာပြောတယ်။ **မဂ္ဂအရိယသစ္စာ**ဆိုတာပြောတယ်။ ဟာ-ဒီလိုဆိုရင် ဒုက္ခအရိယသစ္စာဆိုတာ ဘာတုန်း။ ကံပဲကွ။ တို့ဘုရားရဲ့ဝါဒက ကမ္မဝါဒဆိုတော့ ဒုက္ခအရိယသစ္စာကလည်း ကံပဲ။ သမုဒယအရိယသစ္စာကလည်း ကံပဲ။ နိရောဓအရိယသစ္စာကလည်း ကံပဲ။ မဂ္ဂအရိယသစ္စာကလည်း ကံပဲ။ ဒီသစ္စာလေးပဲပြောနေတာ။ တကယ်လို့များ တို့တတွေကနေပြီး သကာလ ဒုက္ခအရိယသစ္စာ ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ဒုက္ခအရိယသစ္စာက ဘယ်လိုဟာတွေတုန်း။ ကံတွေ။

တို့ကနေပြီးတော့လူတွေပေါ်မှာ ကိုယ်ထင်သလို ပြောလိုက်တယ်။ ကိုယ်ထင်သလို လုပ်လိုက်တယ်။ ကိုယ်ထင်သလို နေလိုက်တယ်။ ကိုယ်ထင်သလိုပြောလိုက်၊ ကိုယ်ထင်သလိုလုပ်လိုက်၊ ကိုယ်ထင်သလိုနေလိုက်တော့ ကိုယ့်စိတ်က တော်ရင်တော်သလို၊ မတော်ရင် မတော်သလို လွန်ကျူးကုန်ရော။ အဲဒီလို လွန်ကျူးပြီဆိုရင်တော့ ကိုယ်ကစကားကလေးတစ်ခု၊ ကိုယ်သားလေးဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ့်သမီးလေးဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်ကပြောလိုက်တာ လွန်လွန်ကျူးကျူး ပြောလိုက်တယ်လို့ဆိုရင် ကိုယ်က လွန်လွန်ကျူးကျူးပြောတဲ့ စကားက ပြောပြီးပြီ။ ပြောပြီးရင် ပြီးပြီလား။ ဘာမှမရှိတော့ဘူးလား။ ကိုယ်ပြောတဲ့စကားက လွန်တော့လွန်တယ်။ ဟိုတစ်ဖက်သူကို ဆဲလိုက်သလား။ လိမ်လိုက်သလား။ လွန်ပေမယ်လို့ ပြောပြီးရင်တော့ ဒီလွန်တာ မရှိတော့ဘူးလို့ ကျုပ်တို့ကထင်တယ်။ ဖြစ်ပျက်ဆိုပြီးတော့ ပရမတ်ကလည်း ပြောတာကိုးဗျ။ ဖြစ်ပျက်ဆိုပြီး ပြောတဲ့အခါကျ ပြောတာဖြစ်ပြီး ပျက်သွားပြီ။ မရှိတော့ဘူးလို့ဆိုတော့ မရှိတော့ဘူးလို့ပဲ ကျုပ်တို့ကထင်တယ်။

ဒီတော့ ကျုပ်တို့ကပြောတယ်။ လွန်တဲ့စကားကို ပြော

တယ်။ ပြောပြီးတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်တို့က လွန်သူဖြစ်ကျန်ခဲ့တယ်။
 လိမ်ပြောရင် လိမ်သူဖြစ်ကျန်ခဲ့တယ်။ ဒကာကြီးဦးအုန်းလွင်နော်။ လိမ်
 တဲ့သူတစ်ယောက်ဟာ လိမ်တဲ့လုပ်ငန်းကို လုပ်ပြီးနောက် ဒီလူဟာ
 လုပ်ပြီးရင် လိမ်သူ ဖြစ်မလား၊ မဖြစ်ဘူးလား။ လူလိမ်ပဲဗျနော်။ အဲ-
 လူလိမ်ဖြစ်တယ်လို့ဆိုတော့ အဲဒီလူလိမ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘာနဲ့
 သက်သေထူမလဲ။ သူရဲ့အရည်က နဂိုကနေ အဖြူကနေ အညိုရောင်
 ပြောင်းသွားမလား။ လိမ်တဲ့အတွက် မပြောင်းဘူးနော်။
 သူ့အသားကရော တစ်ချိန်တုန်းကအသားအပြင် တကယ်လုံးစုံကြည့်
 လိမ်လိုက်တဲ့အတွက် အသားကရော ပြောင်းသွားမလား။ မပြောင်း
 ဘူးနော်။

အသွေးလည်း မပြောင်းဘူး အရိုးလည်းမပြောင်းဘူး။
 အရေလည်းမပြောင်းဘူး။ အသွေးလည်းမပြောင်းဘူး။ အသားလည်း
 မပြောင်းဘူး။ မပြောင်းတော့ ကျုပ်တို့က မြင်မှမြင်ရဘဲ။ ကျုပ်တို့
 ဗိုက်ထဲမှာ အူတွေ၊ အသည်းတွေ၊ နှလုံးတွေကလည်း ကျုပ်တို့ကလိမ်
 လိုက်တာနဲ့ဖြင့် ဒီအူအသဲနှလုံး အဖြစ်က ပျက်သွားပြီဆိုတာမျိုး
 ပြောင်းလား။ မပြောင်းဘူးဆိုတော့ မပြောင်းဘူးဗျ။ မပြောင်းတော့
 ကျုပ်တို့က မသိဘူးဗျ။ မသိတော့ ကျုပ်တို့တတွေက လိမ်ပြီးရင်
 ငါလူလိမ်ဖြစ်ပါလားလို့ မသိဘူးဗျ။ မသိရင်တာ မသိရမယ်။ တကယ်
 ကျုပ်တို့ရဲ့ အရိုးရဲ့ အစိတ်အပိုင်းက ဆဲလ်ပေါ့ဗျ။ ကလာပ်စည်းပေါ့။
 အသွေးရဲ့ အစိတ်အပိုင်းကလည်း ဆဲလ်ပဲမဟုတ်လား။ အသားရဲ့
 အစိတ်အပိုင်း၊ အရေရဲ့ အစိတ်အပိုင်းကလည်း ဆဲလ်ပဲဗျနော်။
 ကလာပ်စီးလေးတွေဖြစ်မယ့် အဲဒီဆဲလ်လို့ဆိုတဲ့ ကလာပ်စီးလေးတွေ
 ကတော့ ပြောင်းသွားမယ်။ အခုခေတ်မှာ အလောင်းအစား ကစား
 တွေ ထူပြောတယ်ပြောတယ်။ အလောင်းအစား ကစားသမားက
 လည်း ဆက်လောင်းချင်စား ချင်တယ်။ စွဲနေတယ်ပေါ့ဗျ။

ဘာဖြစ်လို့ စွဲနေတာတုန်းလို့ဆိုရင် သူတို့ရဲ့ကလာပ်စည်းကို ဓါတ်ခွဲကြည့်တဲ့အခါကျတော့ မလောင်းခင်၊မစားခင်က ကလာပ်စည်းနဲ့ မတူတော့ဘူး။ ပြောင်းနေပြီပေါ့နော်။ ဒီကလာပ်စည်းကျလည်း ကျုပ်တို့က မြင်နိုင်လို့လား။ မမြင်နိုင်ဘူးလို့ဆိုတော့ ကျုပ်တို့မြင်တာ အရိုးဆို အရိုးလို့မြင်တယ်။ အသွေးတို့အသားတို့လည်း ကျုပ်တို့က မြင်နိုင်ပေမယ့် ကလာပ်စည်းမမြင်နိုင်ဘူး။ အရိုးဖြစ်အောင်ဖွဲ့ စည်းထားတဲ့ ကလာပ်စည်းလည်းမမြင်နိုင်ဘူး။ အသွေးဖြစ်အောင်၊ အသားဖြစ်အောင်ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ကလာပ်စည်းလည်း မမြင်နိုင်ဘူးလို့ဆိုတော့ ဒီကလာပ်စည်းမမြင်တဲ့ အခါကျတော့ လူလိမ် လို့သာပြောကြတယ်။ သူ့ဆီမှာ လူလိမ်ရဲ့ထူးခြားချက်အပြစ် လက္ခဏာမတွေ့ဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။

အဲ့ဒီတော့ မတွေ့လို့ တကယ်လူလိမ် မဖြစ်ဘူးလားလို့မေးရင် လူလိမ်ဖြစ်တယ်။ လိမ်ပြီးရင်တော့ လူလိမ်ဖြစ်တယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့ဒါကို ကျုပ်တို့ဘုရားက ဘာပြောသလဲလို့ဆိုတော့ လိမ်တဲ့သူဟာ လိမ်တဲ့အကျိုးဖြစ်တယ်။ လိမ်တဲ့အကျိုးက ကိုယ်အလိမ်ခံရတာမဟုတ်ဘူး။ လိမ်တဲ့သူဖြစ်တာ။ လိမ်တာကတော့ လိမ်တဲ့လုပ်ငန်းကိုလုပ်ရင် လိမ်သူဖြစ်တယ်။ **သဒိတံ ပါကံ ဇနေတိ** ဆိုတာ လိမ်တာက ဟုတ်ပြီနော်။ လိမ်တာနဲ့တူတဲ့ လူလိမ်ဖြစ်တာ။ ဒီလိုဆိုတော့ အကျိုးနဲ့ ကံနဲ့က တူမနေဘူးလား။

ဟော-ရှေးအခါက အကျိုးဆိုရင် တစ်မျိုးမြင်တတ်တယ်ဗျ။ ဘယ်လိုမြင်သလဲဆိုရင် သူများပစ္စည်းခိုးရင် ကိုယ့်ပစ္စည်း အခိုးခံရတတ်တယ်။ တကယ်ကတော့ တူသောအကျိုးပေးတယ်။ တူသောအကျိုးပေးတယ်ဆိုတာက ကိုယ်ကသူများပစ္စည်းခိုးလို့ရှိရင် ကိုယ့်ပစ္စည်းဆုံးရှုံးမှာမဟုတ်ဘဲ အခိုးခံရတဲ့သူ ဆုံးရှုံးမှာ။ တကယ်တော့ အကျိုးပေးပြီလို့ဆိုလို့ရှိရင် အခိုးခံရတဲ့သူရဲ့ အဖြစ်က ကိုယ့်လာဖြစ်

ပါမလား။ ခိုးတဲ့အဖြစ်သူ့လာဖြစ်မှာပေါ့။ သူက ခိုးပြီလို့ဆိုလို့ရှိရင် သူ့ အခိုးမခံရဘူး။ သူ သူခိုးဖြစ်မှာ။ ဒါလေးကလည်း ကျုပ်တို့ ဗမာတွေ မသိလိုက်သမှဖြစ်ခြင်းနော်။ ကိုယ်က သူများ မျက်စိကန်းအောင် လုပ်တယ်။ ကိုယ့်မျက်စိကန်းပါမလားဗျာ။ ကိုယ်လုပ်ခံရတဲ့သူမျက်စိပဲ ကန်းမှာပေါ့။ ဒါဖြင့် အကျိုးမပေးဘူးလားလို့ မေးရင်အကျိုးပေးတယ်။ ဘယ်လိုအကျိုးပေးတုန်းဆိုရင် သူများမျက်စိကန်းအောင်လုပ်တဲ့သူ ဖြစ်နေတယ်။ ဒါအကျိုးပေးတာဗျ။

ဒီအကျိုးကို မသိဘူး။ ဆရာဦးအုန်းလွင်တို့များ အဘိဓမ္မာတွေ ဘာတွေ သင်ဘူးလေတော့လားမသိဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ သင်္ဂြိုဟ်တို့ ဘာတို့ပေါ့နော်။ သင်္ဂြိုဟ်တို့ ဘာတို့မှာဆိုလို့ရှိရင် ကုသိုလ်စိတ်၊ ဝိပါကိစိတ်ဆိုပြီးတော့ နှစ်ခုရှိတယ်။ မဟာကုသိုလ် စိတ်က ရှစ်ပါးရှိတယ်။ မဟာဝိပါကိ စိတ်ကလည်း ရှစ်ပါးဘဲ။ မဟာကုသိုလ် စိတ်ရဲ့ ပထမစိတ်က သောမနဿသဟဂုတ်၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်၊ အသင်္ခါရိကစိတ်ဆိုရင် မဟာဝိပါကိစိတ်ကျတော့လည်း သောမနဿသဟဂုတ်၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်၊ အသင်္ခါရိကပဲ။ ကြည့်စမ်း တူတူပဲဗျနော်။ ကုသိုလ်စိတ်နဲ့ ဝိပါကိစိတ်က အတူတူပဲ။ အခုလဲပဲ သူများ ပစ္စည်းခိုးတယ်ဆိုလို့ရှိရင် ခိုးပြီးသွားပေမယ့်လို့ ခိုးတုန်း ကအတိုင်း သူကဖြစ်နေတယ်။ သူခိုးဖြစ်နေတယ်။ အဲ့ဒီသူခိုးဖြစ်နေတာကို အစိုးရကနေသိလို့မို့လို့၊ ရှင်ဘုရင်ကနေ သိလို့မို့လို့ သူမှာ သူခိုးဆိုပြီး မဲမဲကြီးစာတန်းကြီး ထိုးခံနေရရင် သူကတော့ရှက်မှာနော်။

ဒီသူခိုးအိမ်ထဲကနေ ထွက်မှာတောင်မဟုတ်ဘူးနော်။ အဲဒီလို နဖူးမှာသူခိုးလို့ စာတန်းကြီးထိုးထားခံရရင် ရှက်ပေမယ့် စာတန်းတော့အထိုးမခံရဘူး သူကို သူခိုး ဖြစ်သွားရင်တော့ ရှက်သေးတော့ရဲ့လား။ မရှက်ဘူး။ သူသိမှ မသိတာကြီးကိုနော်။ သူ သူခိုး ဖြစ်တာတောင်သူမသိဘူးနော်။ မခိုးခင်တုန်းက သူလူရိုး ဟုတ်ပြီ

နော်။ ခိုးလည်းခိုးလိုက်ရော လူရိုးသေပြီ။ သူက သူ့ခိုးပဲကျန်တော့ တာမဟုတ်လား။ သူ့ကိုယ်တိုင်ဖြစ်သွားတာနော်။ လူရိုးကလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်ဖြစ်သွားတာ။ အခုသူ့ခိုးကလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်ဖြစ်တာ။ နဖူးစာတန်းထိုးခံရတယ်ဆိုတာ နဖူးလေး အုပ်ပေါင်းလေးပေါင်းထားရင် ဘယ်သူမှ မြင်မှာမဟုတ်ဘူးနော်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကြီး သူ့ခိုးဖြစ်သွားတာကျတော့ သူ့ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘူးနော်။

သံသရာဆိုတာ

ကျုပ်တို့ဘုရားက အဲ့ဒီလို ပြောတယ်ဗျ။ တကယ်ဘုရားနဲ့ တွေ့ရင်တော့ ခင်ဗျားတို့က အဲ့ဒီလိုမျိုးသိသွားမှာနော်။ အဲ့လိုပဲ သူ့ခိုးဖြစ်တော့ ခိုးချင်တယ်။ ခိုးချင်တော့လည်း တစ်ခါထပ်ပြီးတော့ အဒိန္နဒါနာ ဆိုပြီးတော့ ခိုးတဲ့လုပ်ငန်းကို ပြန်လုပ်တယ်။ ခိုးတဲ့လုပ်ငန်းလုပ်တဲ့ ကံကျူးတဲ့ အခါကျတော့လည်း သူ့ခိုးပဲ ပြန်ဖြစ်ပြန်တယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ ဒီလူက ကောင်းနိုင်သေးပါဦးမလား။ သူ့ခိုးဖြစ်သွားပြီ။ လူကနော်။ အဲ့ဒီလိုတော့ဖြင့်၊ ဒီလူဟာတော့ဖြင့် ပျက်ဆီးသွားပြီလို့ ဒီလိုမျိုးလို ပြောရတယ်ပေါ့နော်။

ဒါကို ကျုပ်တို့ ဘုရားကပြောတယ်။ ကျုပ်တို့ဘုရားက သံသရာကိုပြောတယ်။ သံသရာဆိုတာ ဝဋ်(၃)ပါးနဲ့ လည်တာလို့ဒီလို ပြောတယ်။ အဲ့ဒီဝဋ်(၃)ပါးနဲ့လည်တာက ခိုးချင်တာက **ကိလေသဝဋ်**။ ခိုးတာက **ကမ္မဝဋ်**။ သူ့ခိုးဖြစ်တာက **ဝိပါကဝဋ်**။ သူ့ခိုးဖြစ်လို့ထပ်ခိုးချင်တယ်ဆိုတာကတော့ ကိလေသာ ထပ်ပေါက်တဲ့ ကိလေသဝဋ်။ မလည်ဘူးလား။ ဒီလိုဆိုတော့ ကျုပ်တို့ဘုရားက သံသရာကိုပြောတယ်။

ကျုပ်တို့ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူခံထားရတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်

တွေက သံသရာကိုပြောပါတယ်။ ဘယ်လိုပြောတုန်းလို့ဆိုတော့ အရင်ဘဝက သေခဲ့လို့ အခုဘဝမွေးတာတဲ့။ အခုဘဝသေရင်လည်း နောက်ဘဝမွေးအုန်းမှာတဲ့။ အဲဒီလိုမျိုးမွေးမွေးသေသေမပျက် တရ စပ်ဖြစ်နေရတာ။ သံသရာပဲလို့ ကျမ်းထဲမှာဆိုတယ်။ မိလိန္ဒပညာ ဝတ္ထုကျမ်းကို ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့နှစ်(၂၀၀၀) လောက်တုန်းကရေးခဲ့တဲ့ စာထဲ မှာကို အတိအလင်းဆိုတယ်ဗျာ။ မှားလိုက်သမှဖြစ်ခြင်းပေါ့။ မြတ်စွာ ဘုရားကပြောတဲ့ သံသရာကတော့ ဟိုဘက်ဘဝကသေလို့ ဒီဘက် မွေးတယ်လို့တော့ မပြောဘူး။ ဒီဘက်ဘဝမှာသေလို့ နောင် ဘဝမှာ သံသရာလို့ မပြောဘူး။

မြတ်စွာဘုရားပြောတဲ့ သံသရာကတော့ ခိုးချင်လို့မို့လို့ ခိုးတယ်။ ခိုးလို့မို့ သူခိုးဖြစ်တယ်။ သူခိုးဖြစ်လို့မို့လို့ ခိုးချင်တယ်။ ဟော- သူဟာလေးနဲ့သူ လူပေါ်မှာလည်နေတာနော် အဲဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့ သံသရာက လူထဲမှာသံသရာလည် တယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကျုပ်တို့အရင်ကသိနေတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူခံ ထားရတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေကတော့ သံသရာထဲမှာ ကျုပ်တို့ကတော့ လည်နေရတယ်လို့ ဒီလိုမျိုးလို မထင်ဘူးလားဗျာ။ ကဲ-လွဲလိုက် တာဗျာနော်။ **သံသရာထဲမှာလူလည်နေတာလား လူထဲမှာ သံသရာ လည်တာလား**လို့ဆိုတော့ တကယ်လည်တာ သံသရာ ထဲမှာလည်တာ တော့ဟုတ်ပြီနော်။

အဲဒီလိုမျိုးလို ကျုပ်တို့ဘုရားကတော့ တကယ် ဘုရားဆီ သွားရင်ပြောပြီဗျာ။ တကယ်ဘုရားဆီသွားလို့ ဘုရားကသံသရာပြော တာ . . . အော်-သံသရာဆိုတာ တို့ကံတွေ။ ဟုတ်ပြီနော်။ တို့ကံ တွေလုပ်လို့ တို့ကံလုပ်သူဖြစ်။ ကံလုပ်သူဖြစ်တဲ့ အခါကျတော့ ဒီတိုင်းဒီတိုင်းပြီး မသွားပဲနဲ့ ထပ်-ထပ်ဖြစ်။ ကံလုပ်ချင် ကိလေသာပေါက်တာပေါ့ဗျာ။ ထပ်ကံလုပ်ချင်တော့လည်း

လုပ်ချင်တာတင် ဖြတ်မထားနိုင်တော့ဘဲ ဆက်ပြီးကံလုပ်။ ဆက်ပြီးကံလုပ်တော့လည်းပဲ လုပ်တဲ့သူတစ်ခါထပ်ဖြစ်။ မလည်ဘူးလား။ အဲ့ဒီလို သံသရာလည်နေတဲ့အခါကျတော့ ဒီလို သံသရာ လည်ဖန်လည်ဖန်များတဲ့ အခါကျတော့ ကိုယ်လုပ်တဲ့ကံက ခိုးတာဆိုရင် သူ့ခိုးပုံကပေါ်လာမယ်။ ကိုယ်လုပ် တဲ့ကံက လိမ်တဲ့ကံ ဖြစ်ရင် လူလိမ်ကံက လူလိမ်ပုံကပေါ်လာမယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။

သတ္တဝါ

ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ပုတီးစိပ်တဲ့ ကံလုပ်ရင် ပုတီးစိပ်တဲ့ ရုပ်ပုံကပေါ်လာမယ်နော်။ အဲ့ဒီလိုပေါ်လာတာကို သတ္တ။ ဒီလိုပြောရ တယ်နော်။ အထင်ရှားရှိလာတာကို ပါဠိလိုခေါ်ရင် သတ္တလို့ခေါ် တယ်။ ထင်ရှားချက်ကို ပါဠိက သတ္တလို့ခေါ်တာ။ ထင်ရှားချက်ရှိ တယ်ဆိုတာကျတော့ သတ္တဝါလို့။ ဝါ-ဆိုတာ ရှိသူကိုပြောတာ။ သတ္တဝါ-သတ္တဝါဆိုတာ သူ့မှာထင်ရှားချက်တစ်ခု ရှိနေတယ်။

ဒီလိုဆို လိုတာဗျနော်။ တကယ်လို့ ဒါ-ဒကာကြီးကနေ ပြီးသကာလ ဟာ-ပုတီးစိတ်တဲ့လုပ်ငန်းတွေချည်း လုပ်နေမယ်ဆိုရင် ပုတီးသမားကြီး မထင်ရှားဘူးလားဗျာ။ ထင်ရှားတယ်။ တကယ်လို့ များ သူများတတွေကို လျှောက်လိမ်နေမယ့်သူဆိုရင် လူလိမ်ကြီး။ ဟုတ်ပြီနော်။ အော်-အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ထင်ရှားလာတယ်။ ဒါ ဘာဖြစ် လို့ထင်ရှားတာတုန်းဆိုရင် ခုနကသံသရာတွေလည်လို့။ သံသရာ တွေ က ဘာဖြစ်လို့ လည်တာတုန်းဆို ကံလုပ်တာပေါ့။ ကံလုပ်တော့ ကံလုပ်သူဖြစ် တယ်။ ကံလုပ်သူဖြစ်တော့လည်း မနေနိုင်ဘူး။ ကံထပ်လုပ်ချင်တယ်။ ကံထပ်ပြီးလုပ်ချင် ပြန်တော့လည်း ကံထပ်ပြီးလုပ်တယ်။ ဒီလိုမဟုတ်လားနော်။

အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ဆက်ဖြစ်သွားပြီ။ လူမှာ စက်တစ်ခု ဝင်သွားပြီ။ အဲ့ဒီလူပေါ်မှာဝင်သွားတဲ့ စက်ကို သံသရာစက်လို့ ဒီလိုခေါ်တာပေါ့နော်။ ဒီသံသရာစက် ဝင်တဲ့အခါကျ ဒီသံသရာစက်က ပုံတစ်ခုပေါ်တယ်။ သူခိုးပုံလား၊ လူလိမ်ပုံလား၊ ဘိန်းစားပုံလား၊ ပုတီးသမားပုံလား၊ တရားသမားပုံလား၊ ပုံဖော်လိမ့်မယ်။ အဲ့ဒါသတ္တဝါ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့ဒီ သတ္တဝါကို ဒီသတ္တဝါပုံဟာကောင်းသလား မကောင်းဘူးလား။ ကျုပ်တို့ကကြည့်ရမှာပေါ့။ ဒီသတ္တဝါပုံ ဟာ-တိုးတက်သလား။ ဒီသတ္တဝါဟာ ပျက်စီးတာလား။ ပျက်ဆီးတဲ့သူလား။ သတ္တဝါမြင်ရင်တော့ တိုးတက်သလား။ ပျက်ဆီးသလားလို့ မမြင်လောက်ပေဘူးလား။ ဘိန်းစားနေတဲ့ကံကိုလုပ်ရင် ဘိန်းစားတဲ့ပုံ မပေါ်ပေဘူးလား။ ဘိန်းစားနေတဲ့ပုံပေါ်နေပြီဆိုရင် ဒီလူဟာတိုးတက်တယ်လို့ ပြောမလား။ ပျက်ဆီးတယ်လို့ ပြောမလား။

အော်-ပျက်ဆီးတယ်လို့ပြောမှာ။ ပျက်ဆီးတယ်ဆိုတာ ပါဠိလို့ဆို **အနိစ္စ**ပဲ။ အနိစ္စဆိုတာက ဓာတ်ကလေးတွေရဲ့ အပေါ်မှာ တင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဓာတ်တွေရဲ့ လက္ခဏာ မဟုတ်ဘူး။ သတ္တဝါရဲ့ လက္ခဏာဟုတ်ပြီနော်။ ဘိန်းစားနေတဲ့ သတ္တဝါဟာ ပျက်စီးနေပြီလို့ မြင်နေရပြီဆိုရင် အော်-ဒီဘိန်းစားပုံကြီးဖြင့် ငါမရချင်ပေါင်။ မဖြစ်လောက်ပေဘူးလားဗျာ။ မရချင်ဘူး။ ဒီဘိန်းစားပုံကြီး ကြည့်ရတာဖြင့် စိတ်ပျက်လိုက်တာ။ ဒီဘိန်းစားဖြစ်ရတာဖြင့် စိတ် ပျက်လိုက်မှတော့ ဒီဘိန်းစားကို သူ-သမုဒယရှိပါဦးမလား။ ဒီဘိန်းစားလိုချင်လှချည်ရဲ့လို့ တွယ်တာတဲ့စိတ်ဖြစ်ပါဦးမလား။ မဖြစ်တော့ဘူးဆို သမုဒယကွာသွားပြီ။ သမုဒယကွာသွားလို့ ရှိရင် ဘိန်းစားဖြစ်ကြောင်း သမုဒယတောင် သူ့မရှိတော့ဘူးဆိုရင် နောက်ထပ်သူဘိန်းစားပါဦးတော့မလား။

အော်-ဘိန်းစားကံ နိရောဓမဟုတ်လားနော်။ ဒီဘိန်းစား

အဖြစ်ကြီးက သူ့ပတ်ပြီး နေနေပြီဆိုတော့ ဒီလူမလုပ်သာ၊မယှက်သာ ဒုက္ခရောက်တာနော်။ ဒီလူပျက်စီးနေတာ ဒီလိုဆို ဘိန်းစားပုံကြီးက ပျက်ဆီးနေတယ်ဆိုတော့ ကောင်းနေသလား။ ဆိုးနေသလားလို့ မေးရင် ဆိုးဝါးနေတယ် မဟုတ်လား။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဆိုးဝါးနေပြီလို့ဆို ရင် ဆိုးဝါးနေတာကို ပါဠိလိုခေါ်ရင် **ဒုက္ခလက္ခဏာ**လို့ခေါ်မှာပေါ့နော်။ ဒီအနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ။ ဒါပရမတ်လေးတွေရဲ့ လက္ခဏာမဟုတ်ဘူးနော်။ အကောင်ဘလောင်တွေရဲ့ လက္ခဏာ အကောင်ဘလောင်ဆိုတာလည်း ခွေးတွေတို့၊ နွားတွေတို့၊ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ လူမှာ ထင်ပေါ်နေတဲ့ အကောင်ဘလောင်။ ဟာ- ဒီလူကတော့ ပေးကမ်းတက်တဲ့ သူကြီး။ အလှူဒကာကြီးပေါ့။ ဒီလူက တော့ ခိုးဆိုးတတ်တဲ့သူကြီး။ သူခိုးကြီးပေါ့။ ဒါထင်ပေါ်နေတဲ့ သတ္တဝါ ပုံကိုပြောတာနော်။

ဒီပုံရဲ့ လက္ခဏာကျုပ်တို့ ကြည့်ကြရမှာ။ ဒီပုံရဲ့လက္ခဏာ ကြည့်မှ ဒီအကောင်တွေ ကျုပ်တို့က အနိစ္စ လက္ခဏာအမြင်၊ ဒုက္ခ လက္ခဏာအမြင်။ တကယ်လို့များ ဒုက္ခလက္ခဏာဖြစ်နေတဲ့ ခုနက ဘိန်းစားပုံကို မြင်ရတဲ့အခါမှာ ဒီကောင်ကို အသုံးကျတယ်လို့မြင် မလား၊ အသုံးမကျဘူးလို့ မြင်မလား။ အသုံးမကျဘူးလို့ဆိုရင် အသုံးမကျဘူးဆိုတာ အနှစ်သာရမရှိဘူးလို့ ပြောတာပဲ။ **အနတ္တရဲ့ လက္ခဏာ**ပဲ။ ဒီဘိန်းစားပုံကို အနိစ္စဖြစ်တယ်၊ ဒုက္ခဖြစ်တယ် အနတ္တ ဖြစ်တယ်နဲ့ မြင်မှတော့ ဒီဘိန်းစားကို ဘယ်ကိုကနေပြီးတော့ ကြိုက် နှစ်သက်ပါဦးတော့ မလဲဗျနော်။

ဘိန်းစားဖြစ်ရတာ ကောင်းတယ်ကွာ။ ဘိန်းစားဖြစ်ရတာ ပျော်တယ်ကွာ။ ဘိန်းစားရတာငြိမ့်တယ်ကွာနဲ့။ ဒီလိုလုပ်နေမှာပေါ့။ . မဟုတ်လားဗျာ။ သူ့ပုံကြီးရဲ့ ပျက်ဆီးနေတဲ့ အဖြစ်၊ ဆိုးဝါးနေတဲ့ အဖြစ်၊ အသုံးမကျတဲ့ အဖြစ်ကို မြင်ပြီလို့ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ သူဒါငြီး

ငွေပြီဗျ။ သမုဒယခွာပြီ။ ဒီလိုများ သမုဒယခွာလိုက်ရင် သူနောက်ထပ် ဘိန်းစားချင်တဲ့စိတ် ပေါ်ပါဦးမလား။ မပေါ်တော့ဘူးဆိုရင် သူ-ဘိန်းစားအဖြစ်က ဖြစ်ပါဦးတော့မလား။ အဲ-အဲဒါဟာ **ကမ္မနိရောဓ**။ ဘိန်းစားမဖြစ်ချင်တော့ရင် ဘိန်းစားတဲ့ ကံသူလုပ်လို့ရပါမလား။ ဘိန်းစားတဲ့ကံလုပ်လို့မရတော့ဘူးဆိုရင် ဘိန်းစား ဝိပါက်ရော ဖြစ်ပါအုံးတော့မလား။ ဘိန်းစားတဲ့ဝိပါက် မဖြစ်တော့ဘူးဆိုရင် နောက်ထပ်ဘိန်းစားချင်တဲ့ ဝိပါတ်ပေါက်ပါဦးတော့မလား။

အော်-ဒီသံသရာစက်ဖြတ်နေတာ ဒီသံသရာစက်က နိရောဓလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ နိဗ္ဗာန်ကအဲလိုဖြစ်တာကို ဒါ-**နိရောဓအရိယသစ္စာ**။ အဲ-ခုနတုန်းက ငြီးငွေ့တာက **သမုဒယအရိယသစ္စာ**။ ခုနတုန်းက ဒီသတ္တရဲ့အဖြစ်ရဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လက္ခဏာ မြင်တာ။ **ဒုက္ခအရိယသစ္စာ**မြင်တာ။ ဒုက္ခအရိယသစ္စာက ဒီလိုမြင်ရမှာ။ ကျုပ်တို့က ဒုက္ခအရိယသစ္စာမမြင်ဘဲနဲ့ ဒုက္ခပရမတ္ထသစ္စာ သွားမြင် တဲ့အခါကျတော့ ဒီဒုက္ခထဲပါတယ် လောကီစိတ် ဧကသီတိထဲက တခုခုရဲ့ ဖြစ်ဖြစ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားတဲ့ အနိစ္စသွားမြင်တော့ ပြီးပါလေရော။

ကျုပ်တို့ဘယ်လိုမှ မထွက်နိုင်တော့ဘူး။ ဒါဘာသာရေးက အယူခံထားရတဲ့ သူတွေရဲ့ သိတဲ့ သိချက်ပေါ့ဗျာ။ ကျေးကျွန်တွေကို အဲဒီလို မျိုးလေးနဲ့ သူကနေပြီးတော့ စကားကလေး တဖောင်ဖောင် ပြောပြီးသကာလ မျှောထားတာဗျ။ ကျုပ်တို့ကို လွတ်မြောက်မှု မပေးဘူး။ အခုလည်း ပြောသလိုမျိုးလို ကျုပ်တို့က ကြည့်ပြီလို့ဆိုလို့ရှိရင် ကတော့ ဒုက္ခအရိယသစ္စာကို ဘုရားဆီသွားရင်တွေ့ပြီ။ သမုဒယအရိယသစ္စာ။ နိရောဓ အရိယသစ္စာ။ မဂ္ဂ အရိယသစ္စာတွေက ဘုရားနဲ့ တွေ့ပြီဆိုရင်တွေ့ပြီ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဘုရားနဲ့ တွေ့လို့ အရိယသစ္စာတွေ တွေ့ပြီဆိုရင် ကဲ-ဒီပရမတ်ကလေးလို့ ငြိမ့်နိုင်ပါတော့မလား။

ပရမတ်နဲ့ မငြိမ်နိုင်တော့ဘူး။

အရိယသစ္စာ သိပြီဆိုရင် အရိယသစ္စာ သိတာသိတယ် ဒို့မလုပ်နိုင်ဘူးလို့ ရှိပါ့မလားဗျာ။ မရှိရင် တကယ်လို့ ဒုက္ခအရိယ သစ္စာဖြစ်တဲ့ အရာဖြစ်တဲ့ ကိုယ့်ကံတရားက ကိုယ့်ပတ်နေတာကို ဆိုကြပါစို့ဗျာ။ ကိုယ်ကသူများ ရိုက်လိုက်မယ် ရိုက်ပြီးသွားတော့ ရိုက် သူ တော့ဖြစ်ပြီ။ ရိုက်သူဖြစ်ရင် မရိုက်ခင်တုန်းက လူမဟုတ်တော့ဘူး။ မရိုက်ခင်တုန်းကလူမဟုတ်တော့ ရိုက်သူဖြစ်တဲ့သူက ကိုယ်ရိုက်တာကို မကောင်းခြင်းအားဖြင့် မဝေဖန်ချင်တတ်ဘူး။ ဒီလို လူတော့ ဒီလိုရိုက် လိုက်တာပဲကောင်းတယ်လို့ ထောက်ခံတာမဟုတ်လားဗျာ။ အဲ -အဲဒါ ကို မထောက်ခံတော့ဘဲနဲ့ ငါရိုက်တာကတော့ သူကလူတစ်ယောက် ပဲ။ ငါက လူတစ်ယောက်ပဲ။ ငါလို လူတစ်ယောက်က သူ့လို လူတစ် ယောက်ကိုရိုက်ဖို့ ဘယ်အကြောင်းရှိမှာတုန်း။ လူကိုလူကနေပြီးတော့ ဖျက်ဆီးတာမျိုး၊ နာကျင်စေတာမျိုးလုပ်လို့ ဖြစ်မှာတုန်းလို့။ အခုငါမွေးထားတဲ့ သားလေး၊ သမီးလေးဖြစ်အုံးတော့တောင်မှ ငါမှ မဟုတ်ဘဲ ငါရိုက်လိုက်လို့နာရင် ငါနာတာမဟုတ်ဘူး။ သူနာတာ။

အဲသလိုဆိုတော့ သူကငါမှမဟုတ်ဘဲ။ အဘယ်ကြောင့် ငါက သူ့ရိုက်ရမလဲ။ သူဟာနဲ့ သူ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကလေးရှိပါ စေလား။ ဒီလိုဖြစ်ရမှာပေါ့နော်။ အဲဒါကို မဟုတ်ဘဲနဲ့ ကိုယ်ရိုက် လိုက်တာ။ ကိုယ်ကရိုက်သူဖြစ်သွားတဲ့ အခါကျတော့ ဒီလိုသူတော့ ဒီလိုရိုက်လိုက်မှပဲ ကောင်းတယ်လို့ ကိုယ်က လုပ်ပြီလို့ ဆိုတဲ့အခါကျ တော့လည်ပြီပေါ့ ဗျာ။ အဲ-ကိုယ်က ရိုက်သူဖြစ်လို့မို့လို့ နောက်လည်းပဲ အကွက်ကလေး တစ်ကွက် မမြင်လိုက်နဲ့ ထပ်ရိုက်ချင်။ နောက်ထပ် ထပ်ရိုက်ချင်လို့မို့လို့ တစ်ခါရိုက် ရိုက်လို့မို့လို့ တစ်ခါထပ်ရိုက်သူဖြစ်လို့ ကြာတော့ လူက လူ့ဘီလူး၊ လူ့ သရဲ ဟုတ်ပြီနော်။ ဖြစ်တော့မှာဗျာ။

လူ့ဘီလူး လူ့သရဲဆိုတာ တကယ်ဘီလူးနော်။ တကယ်

သရဲ။ စာထဲကဘီလူးက တကယ် ဘီလူးမဟုတ်ဘူးနော်။ ပြောမယ်ဆိုရင် အရပ်ထဲကသရဲက တကယ်သရဲမဟုတ်ဘူးနော်။ ဒေါ သင်္ကြီးလာပြီ။ လောဘကြီးလာပြီဆိုရင် ရိုက်တာပုတ်တာပဲ မဟုတ်လား။ စိတ်တိုတာကို အဲသလို ရိုက်ပြုတ်ပြုတ်ဆိုရင် ကြောက်စရာ မကောင်းဘူးလား။ ရိုက်သူပုတ်သူဆိုတာ ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့သူဆိုတာ ဘီလူးတို့သရဲတို့ဆိုတာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့သူတွေရဲ့ နာမည်ဘဲဗျ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ရိုက်ဖန်ရိုက်ဖန်များလာတဲ့ အခါတော့ လက်ကလည်းယဉ်လာပီဆိုရင် တစ်ခါ လာတုတ်စွဲ...။

ကျုပ်တို့ဆရာများဗျာ ကျုပ်တို့ ငယ်ငယ်ကများ တဖိုင်းဖိုင်း ချခံရတာ။ ကျုပ်တို့ကလည်း နည်းနည်းကြီးလာတဲ့ အခါ ကျတော့ တုတ်တွေကိုလျှောက်ဖွတ်ထား တစ်ခါတုတ်တွေကို ချိုးပြီးတော့ ဟုတ်လား။ တစ်ခါတည်း လွင့်ပစ်ပေါ့။ လုပ်ကြတာ ကျောင်းသားကြီးဆိုတဲ့ လူတွေကပေါ့နော်။ အဲ့-ဘုန်းကြီးကလည်း တုတ်တွေပဲ သတ်တာပဲ။ ကျောင်းသားတွေကလည်း တုတ်တွေကို ဖွတ်လိုက်ချိုးလိုက်ပေါ့ဗျ။

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ဘုန်းကြီးက ဘုန်းကြီးဖြစ်ပေမယ်လို့လည်း ကျုပ်တို့အနေနဲ့ဖြင့် သရဲမျက်နှာမြင်ရလားတောင်လားကြောက်ရတာဗျ။ သိလား။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို သရဲဆိုတာ နောက်ထပ်သီးခြားရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုကြောက်စရာကောင်းတဲ့အဖြစ်၊ ဘီလူးဆိုတာလည်း နောက်ထပ်သီးခြားရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်ကိုပြောတာဗျနော်။ တကယ်တော့ အဲ့ဒီသူမြင်ရတာက တကယ်ပိုကြောက်စရာကောင်းတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။

အဲဒီတော့ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို သရဲအဖြစ်တို့၊ ဘီလူး အဖြစ်တို့ဆိုတဲ့ဟာတွေက ကျုပ်တို့ကလုပ်စ-ရှိလည်ပြီးတော့ နေပြီဆိုရင်

ကျဉ်းမြောင်းသွားတော့တာပေါ့နော်။ အဲ-လိမ်စ-ရှိလည်းလိမ်။ ပေါ်မှာလား မပေါ်မှာလားကို သူမစဉ်းစားနိုင်တော့ဘူး။ ဒါပဲ ခိုးစ-ရှိရင်လည်းခိုး ခံရ၊ မခံရမှာလားကို မစဉ်းစားနိုင်ဘူး။ အဲဒီလိုနဲ့ လူက ဖြင့် လူဆိုး ဖြစ်တော့တာလို့။ လူစဉ်မမီတော့တာပေါ့ဗျာနော်။ အဲဒီလို လူစဉ်မမီတော့တဲ့ အဖြစ်ရောက်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာလုပ်ချင်သ လောက်လုပ်သူကတော့ သူ့ခိုးကတော့ သူ့ခိုးပဲ လိမ်ထားတဲ့သူ တစ် ယောက်က ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ရင် ဗုဒ္ဓဘာသာလုပ်ချင်သလောက်လုပ် သူကတော့ လူလိမ်ပဲလို့ ပြောရမှာမို့လားဗျာ။

ကိုယ်က ယူတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ

အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်တဲ့ အတွက် တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာ မဖြစ်ပါ ဘူး။ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူသာခံရတဲ့သူပါလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့ဗျာ။ အဲတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူခံထားခံရတဲ့အဖြစ်တော့ဖြင့် စိတ်ညစ် စရာကောင်းပါတယ်ပေါ့။ အဲဒီလိုမျိုးမဟုတ်အောင် ကိုယ်ကနေပြီး တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာကို အသုံးဘယ်လိုကျသလဲလို့ စောကြောပြီးသ ကာလ ယူနိုင်တဲ့အဆင့်ကို ရောက်ကြပါစေလို့ ကျုပ်တို့က ဒီလိုပြော ရမှာဗျာနော်။ ကိုယ်က ဗုဒ္ဓဘာသာယူရင်တော့ ကိုယ်အသုံးကျမှ ယူ မှာပေါ့။ သူက ကိုယ်အသုံးဘယ်လိုခံမှာလဲ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲဒုက္ခ အရိယသစ္စာကို သူပြမှာလား။ သမုဒယအရိယသစ္စာကို သူပယ်မှာ လား။ နိရောဓအရိယသစ္စာကို သူဆိုက်နိုင်မှာလား။ အဲဒီဆီကို ညွှန်တဲ့တရား ဟုတ်ကဲ့လား။ ကျုပ်တို့ဘုရားက အဲဒီဆီ ညွှန်းတဲ့တရား ပဲ။ အဲဒီဆီကို ညွှန်းတဲ့ဘုရားရဲ့တရားဆိုရင်တော့ တို့-အဲဒီတရားကို တို့ယူရမယ်။

ဘာဖြစ်လို့ယူမှာလဲ။ တို့-အသုံးကျဖို့ယူမှာ ဟုတ်ပြီနော်။

အဲ-ခင်ဗျားတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ ယူထားတယ်။ ဘာအသုံးကျလို့ ယူထားတာမှန်းမသိဘူး။ ဘယ်တုန်းကယူတာတုန်းဆိုရင်မသိဘူး။ ဘယ်သူ့ဆီမှာ ယူတာတုန်းဆိုရင် မသိဘူး။ ကျုပ်တို့က မသိတာတွေ ချည်းပဲဆိုတော့ ကိုယ်ကဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်နေရပေမယ့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုယ်ကယူထားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာကယူထားတာ ခံရတာပါလို့ ဒီလိုပြောရမှာဗျာနော်။

အဲဒီလို ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ယူတာခံရပြီလို့ဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဆီကပေးမယ့် ကျေးဇူး ဘာမှမရဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ လုပ်ငန်းတွေတွေ မပျက်တလက်ဆက်လုပ်နေရလိမ့်မယ်။ ကိုယ်က ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုယ်ကဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တဲ့အတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာလုပ်ငန်းတွေ ကိုယ်ကလုပ်ရမယ်။ အလုပ်တွေ လုပ်ရပြီးတော့ ကျေးဇူးတော့ ဘာမှမရတော့ဘူးဆိုရင် ဒါ ကျွန်ုပ်ပဲဗျ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကျွန်ုပ်အဖြစ်က လွတ်နိုင်ကြပါစေ။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကိုယ့်ကံတရားတွေက ကိုယ်ပတ်နေတာကို တကယ် ကိုယ်ထိလက်ရောက် မြင်နိုင်ကြပါစေ။ ဟုတ်ပြီနော်။

မြင်ပြီးသကာလ ဟာ-ငါဒီကံကဖြင့် တကယ်ပဲ ဒီကံကြီးက သံသရာဆိုတာလည်ပြီး သကာလ ငါ့ကိုယ်က အဲဒီ ကံပုံကြီး ငါ့ထံမှာ ပေါက်စေပါလား။ အဲဒီပုံကလည်း ငါ့လက္ခဏာတွေ ကြည့်လိုက်ရင် ပျက်ဆီးနေတာ၊ ဆိုးဝါးနေတာ၊ အသုံးမကျနေတာသိပြီး ဟာ-ဒီပုံကြီးဖြင့် ကိုယ်ကငြီးငွေ့နိုင်ကြပါစေ။ ပြောရမှာပေါ့နော်။ ဒီပုံကြီးငြီးငွေ့ပြီဆိုရင် ဒီကံကို မလိုချင်ဘူး။ ဒီကံကို မလိုချင်တော့ဘူးဆိုရင် ဒီကံကို ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ ကိုယ်ခိုးပြီးနောက် ကိုယ်ရလာတာ လေးပေါ်မှာ ကျေနပ်ပြီး ခိုးချင်စိတ်ကပေါက်ရတာ။

ကိုယ်ကနေပြီး ကံလုပ်ပြီးနောက် ဒီကံကို မကျေနပ်တော့ဘူးဆိုရင်ဖြင့် ဒီကံကမဖြစ်တော့ဘူးဗျ။ အဲသလိုနဲ့ ကံရဲ့ချုပ်ရာဖြစ်တဲ့

နိရောဓ လွတ်လပ်မှုကို ရောက်ကြပါစေ။ ဟုတ်ပြီနော်။ အော်-တို့ ဘုရားကပေးတဲ့ လွတ်လပ်တယ်၊ လွတ်လပ်တယ်ဆိုတာတို့ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးတွေက တို့လူတွေပေါ်မှာ မှားမှားယွင်းယွင်း လွဲလွဲချွတ်ချွတ် ချော်ချော်တွေကို ပြုမိပြီးတို့က ပြုမိတဲ့ဟာလေးကို သာယာပြီး ထပ်ပြု ချင်၊ ထပ်ပြုချင်နဲ့ ပြုနေတာကြီး ပတ်နေတာကို ဒို့ ခံရတာဟာ မလွတ် လပ်ပါလားလို့။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့ဒီလိုဖြစ်နေတာကြီးကို ဘယ်သူမှ ခွာမပြစ်နိုင်ဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ခွာရင် ကွာရောပေါ့နော်။

အဲ့သလိုပတ်နေတာကို ဘုရားကခွာနည်းကို ပေးလိုက် တဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်တို့ကနေပြီး သကာလ အဲ့ဒီကံတွေဟာ တို့ပတ် နေတာ။ တို့ကို မလှုပ်အောင်ကို ပတ်နေတာ။ အဲ့သလို ပတ်နေရင် တော့ တို့ဒုက္ခရောက်ပြီပေါ့။ အဲ့ဒီရောက်နေတဲ့ ဒုက္ခကနေ တို့လွတ် မြောက်ဖို့ဆိုရင် ဟောဒီကံတွေကို ခွာပစ်ရမယ်။ ဒီကံပတ် နေတာကြီး ကို တို့ဖြည့်ပစ်ရမယ်။ အဲ့ဒီလို ကိုယ်ကံက ပတ်နေတာခံရတာ ဒုက္ခပါ။ ကိုယ်ကံကပတ်နေတာကို ကိုယ်လွတ်မြောက်အောင် လုပ်နိုင်တာက သံသရာက လွတ်မြောက်တာ ဖြစ်တဲ့အတွက် လွတ်လပ်တာပါလို့ ဒီလိုပြောရမယ်ဗျာ။

အဲ့တော့ မြတ်စွာဘုရားပေးတဲ့ လွတ်လပ်မှုကို ခင်ဗျားတို့ က တကယ်ပဲ စူးစမ်းရှာဖွေလို့ ရရှိကြပါစေ။ ကျုပ်ဒီစကားကို ပြော တယ်ဗျနော်။ အော်-ဒီဒကာကြီးရော ဦးအောင်သိန်းရောနော်။ တ ပည့်တော်တော့ လွတ်လပ်ချင်တယ်လို့ မနေ့ကပြောတယ်။ ဟာ-ဘယ် လွတ်လပ်လို့ဖြစ်မလဲဗျာလို့။ မလွတ်လပ်တာလဲမသိ လွတ်လပ်တာလဲ မသိနဲ့ ဘယ်လို လုပ်လွတ်လပ်ချင်မှာတုန်းလို့။ လွတ်လပ်တယ်၊ လွတ် လပ်တယ်ဆိုတာလို့ လွတ်လပ်တာကို ပထမသိရလိမ့်မယ်ဗျာလို့။ လွတ် လပ်တာသိဖို့အတွက်ကလည်း ကိုယ်မလွတ်လပ်တာကို သိရလိမ့်မယ် ဗျာလို့။ ကိုယ့်အစိုးရက အုပ်ချုပ်နေလို့ မလွတ်လပ်တာလည်း မဟုတ်

ဘူး ကိုယ်ရပ်ရွာက ကြီးကြပ်ထားလို့ မလွတ်လပ်တာလည်း မဟုတ်ဘူး။

ကိုယ့်သားမယားနဲ့ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ အချုပ်အနှောင် မိနေလို့ မလွတ်လပ်တာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ကံတွေက ကိုယ့်အပြောအဆို **ဝစီကံ**၊ ကိုယ့်အပြုအမူ **ကာယကံ** ကိုယ်ရဲ့မျက်နှာနေမျက်နှာထား၊ ကိုယ်လက်ဟန်ပန်၊ စိတ်နေစိတ်ထား **မနောကံ**၊ ဒီကံ (၃)ပါးက ကိုယ်ကနေ လွန်ကျူးမိရင် လွန်ကျူးမိရင် ဒီတိုင်းမနေဘူး လွန်ကျူးသူဖြစ်၊ လွန်ကျူးသူဖြစ်ရင် ဒီတိုင်းမနေဘူး လွန်ကျူးချင်တယ်။ လွန်ကျူးချင်ရင်လည်း ဒီတိုင်းမနေဘူး ထပ်လွန်ကျူးတယ်။ အဲ့ဒီလိုနဲ့ ဒီလွန်ကျူးမှုကကိုယ့်ပတ်နေတာခံရတဲ့ အခါကျတော့ ကိုယ်မလွတ်လပ်တော့ဘူး။ ကြာလေစုတ်ချာလေ၊ ကြာလေစုတ်ချာလေ ဖြစ်ဖြစ်သွားပြီးသကာလ ဘာမှအသုံးမကျတဲ့အဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အဖြစ်ရောက်။ အဲ့ဒီတော့ မလွတ်လပ်ကို ကျုပ်တို့ဘုရားကပြောတာကံတွေပဲ-ဟ။ ကံတွေရဲ့ ပတ်တာခံနေရတာ ပတ်တာ ဒါ-ဒုက္ခပဲ။ လွတ်လပ်တာဆိုတာ ဟောဒီကံတွေရဲ့ ပတ်နေတဲ့သံသရာ အဲ့ဒါမဖြစ်တော့တာ ဒါလွတ်လပ်တာပဲလို့။ မလွတ်လပ်နဲ့ လွတ်လပ်ကို ကျုပ်တို့တတွေကနေပြီးတော့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပေးတယ်လို့ ဒါ-ဦးအောင်သိန်းကိုလည်း ပြောရမှာပါဗျနော်။

အဲ့ဒီလိုမျိုးလို လွတ်လပ်လိုတဲ့သူဟာ လွတ်လပ်တာကို သိရမယ်။ လွတ်လပ်တာကို သိဖို့အတွက် မလွတ်လပ်တာလည်း သိရမယ်။ အခုပြောခဲ့တဲ့ စကားစဉ်ကဖြင့် လွတ်လပ်တာရော မလွတ်လပ်တာရောကို ဒကာတို့ သိကြတဲ့အနေအထား ရှိလောက်ပြီလို့ အောက်မေ့ပါတယ်နော်။ ကျုပ်တို့ဘုရားက **ဒုက္ခအရိယသစ္စာ**ကို ပြောတယ်။ ဒါ-ကံတွေရဲ့ဖြစ်ရပ်ကိုပြောတာ။ ကံတွေရဲ့သံသရာ ပတ်နေတာကိုပြောတာ။ **ဒုက္ခသမုဒယ အရိယသစ္စာ**ဆိုတာကတော့

အော်-ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ ဒီသံသရာကို မသိဖြစ်ပြီး သကာလ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူအငင်ခံရလို့မို့လို့ ကိုယ်ကနေ နောက်ဘဝ နောင် ဘဝတွေပဲ သိနေတာကို ဒုက္ခသမုဒယအရိယသစ္စာ ဟောဒီလိုပြော ရမယ်ဗျာနော်။ အဲ-ဒုက္ခသမုဒယ အရိယသစ္စာကို **ဒုက္ခအရိယသစ္စာ** သိလိုက်တာနဲ့ သူ့ငြီးငွေ့သွားတဲ့ အခါကျတော့ ဒုက္ခမဖြစ်တော့ **ဒုက္ခ နိရောဓ အရိယသစ္စာ**။ အော်-အဲဒီလိုမျိုးလို အရိယသစ္စာဆီကို ခင်ဗျားတို့ပေါက်နိုင်ကြပါစေ။ ဟုတ်ပြီနော်။

အဲဒီဆီကို ပေါက်ပြီးသကာလ တကယ်ပဲ ခင်ဗျားတို့က လွတ်မြောက်တဲ့အဖြစ်ကို ရောက်နိုင်ကြပါစေလို့ ကျုပ်တို့က ဆန္ဒ ပြုရင်းနဲ့ ကျုပ်တို့ပြောဆိုစကားကို နည်းနည်းရှည်လာပြီးဖြစ်တဲ့ အတွက်ဒီလောက်ပဲ ကျုပ်တို့က နိဂုံးချုပ်မယ်နော်။

ဒါလေးပဲ ဝမ်းသာတဲ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်နဲ့ သုံးကြိမ် လောက် သာဓုခေါ်ပေးကြပါ။

သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု . . .

မုဒ္ဒာသာပြစ်ပေမယ်လို့လည်း

နှစ်မျိုးပျဏ်း။

မုဒ္ဒာသာက

ကိုယ်ကယူထားတဲ့ မုဒ္ဒာသာလား။

ကိုယ်ကိုယူထားတာကိုခံရတဲ့ မုဒ္ဒာသာလား။

နှစ်မျိုးရှိတယ်လို့...။

ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်